ความสัมพันธ์ระหว่างความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม กรณีศึกษา อาคารจอดรถเท็กซัส เยาวราช กรุงเทพมหานคร

THE RELATIONSHIPS BETWEEN HABITUATION WITH THE PHYSICAL ENVIRONTMENT AND THE FEELING OF INSECURITY TOWARD CRIME : TEXAS YAOWARAT MULTI-STOREY PARKING STRUCTURE, CASE STUDY

อาภากร ฮ้อแสงชัย

ARPAKORN HORSAENGCHAI

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2562

KMITL-2019-AR-M-003-046

ความสัมพันธ์ระหว่างความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม กรณีศึกษา อาคารจอดรถเท็กซัส เยาวราช กรุงเทพมหานคร

THE RELATIONSHIPS BETWEEN HABITUATION WITH THE PHYSICAL ENVIRONTMENT AND THE FEELING OF INSECURITY TOWARD CRIME : TEXAS YAOWARAT MULTI-STOREY PARKING STRUCTURE, CASE STUDY

อาภากร ฮ้อแสงชัย

ARPAKORN HORSAENGCHAI

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2562

KMITL-2019-AR-M-003-046

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

THE RELATIONSHIPS BETWEEN HABITUATION WITH THE PHYSICAL ENVIRONTMENT AND THE FEELING OF INSECURITY TOWARD CRIME : TEXAS YAOWARAT MULTI-STOREY PARKING STRUCTURE, CASE STUDY

ARPAKORN HORSAENGCHAI

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT

OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF

MASTER OF ARCHITECTURE PROGRAM IN INTERIOR ARCHITECTURE

FACULTY OF ARCHITECTURE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2019

KMITL-2019-AR-M-003-046

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2019

FACULTY OF ARCHITECTURE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความสัมพันธ์ระหว่างความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพและระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม กรณีศึกษา อาคารจอดรถเท็กซัส เยาวราช กรุงเทพมหานคร
นักศึกษา	นายอาภากร ฮ้อแสงชัย
รหัสประจำตัว	58602053
ปริญญา	สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	สถาปัตยกรรมภายใน
พ.ศ.	2562
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผศ.ดร.พิยรัตน์ นันทะ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ผศ.ดร ชุมพร มูรพันธุ์

บทคัดย่อ

โครงงานวิจัยนี้ ประกอบด้วยงานวิจัยย่อย 3 งาน โดยการศึกษานำร่อง 1 เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อคัดเลือกปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมภายในอาคารจอดรถ เพื่อนำมาพัฒนาเครื่องมือในการศึกษาขั้นต่อไป โดยเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างผู้ใช้งานจำนวน 20 คน แบ่งเป็นเพศชาย 10 คน และเพศหญิง 10 คน ผลที่ได้จากการศึกษา ปัจจัยด้านความสว่างและความไม่เป็นระเบียบเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยของผู้ใช้งาน ส่วนการศึกษานำร่อง 2 เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการพัฒนาเครื่องมือเพื่อศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัย ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือและทำการเก็บข้อมูลใหม่อีกครั้ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์เดียวกับการศึกษานำร่อง 1 โดยเก็บตัวอย่างผู้ใช้งานกลุ่มใหม่ จำนวน 20 คน ผลที่ได้ยังคงเดิม และการศึกษาหลัก เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารจอดรถ ที่ส่งผลต่อระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม รวมไปถึงความแตกต่างระหว่างเพศกับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามโดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มตัวอย่าง คือกลุ่มที่คุ้นชิน และกลุ่มที่ไม่คุ้นชิน โดยเก็บข้อมูลกลุ่มละ 80 คน โดยแบ่งเป็นเพศหญิง 40 คน และเพศชาย 40 คน รวมทั้งสิ้น 160 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พบว่าผู้ที่ไม่คุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ จะมีความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมมากกว่าผู้ที่คุ้นชิน อย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อเปรียบเทียบในเรื่องเพศ พบว่าเพศหญิงมีระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมมากกว่าเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis	The Relationships between Habituation with The Physical EnvironmentsAnd The Feeling of Insecurity toward crime : Texas Yaowarat Multi-storey Parking structure, Case study
Student	Mr. Arpakorn Horsaengchai
Student ID	58602053
Degree	Master of Architecture
Program	Interior Architecture
Year	2019
Thesis Advisor	Assistant Professor Piyarat Nanta, Ph.D.
Thesis Co-Advisor	Assistant Professor Chumporn Moorapun, Ph.D.

ABSTRACT

This research paper outline consists of three research projects. The first one is a qualitative research aiming to identify the physical environment factors which may cause insecurities about crime in parking garage by interviewing twenty users consisting of ten male users and ten female users. The result shows that the lighting and disorganization are two main factors that cause insecurities among the users.

The second project is a qualitative research that uses a methodology that is developed from the aforementioned factors aiming to discover the physical environment factors which may cause insecurities about crime in parking garage by interviewing twenty new users. The result speaks similarly to the first result.

The third and main research project is a quantitative research aiming to study the relationship between the familiarity of the parking garage's environmental design and levels of insecurities about crime in parking garage, including insecurities about crime in parking garage that may be generated from gender differences. The questionnaire are distributed to two groups of users; one is a group of users that are familiar to the parking garage's environmental design and another is not. Each group has eighty members consisting of forty male members and forty female members. The result demonstrates that the unfamiliar group generates the feeling of insecurity more

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

than the familiar group in a significant way. The result also indicates that female users feel more insecure about crime in parking garage in a significant way.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ.....I

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....III

สารบัญ.....V

สารบัญตาราง.....IX

สารบัญรูป.....X

สารบัญแผนภูมิ.....XI

บทที่ 1 บทนำ.....1

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....1

1.2 อาคารจอดรถ เท็กซัส เยาวราช.....2

1.2.1 สถานที่ตั้ง.....3

1.2.2 สภาพตัวอาคาร.....5

1.2.3 สภาพภายในอาคาร.....5

1.2.4 การบริการ.....6

1.2.4.1 ระยะเวลาและค่าบริการ.....6

1.2.4.2 บริการอื่นๆ.....6

บทที่ 2 การศึกษานำร่อง 1 : การศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม.....7

2.1 วรรณกรรมปริทัศน์.....8

2.1.1 ปัจจัยความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางกายภาพกับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม.....8

2.1.2 ความสว่าง (Illuminance).....9

2.1.2.1 แสงสว่างกับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม.....9

2.1.3 ความไม่เป็นระเบียบของสภาพแวดล้อมทางกายภาพ (Disorder).....10

2.1.4 ความสะอาด (Cleanness).....11

2.1.5 ร่องรอยจากการใช้งาน (Vestige).....11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

2.1.6 ทัศนวิสัย (Visibility).....11
2.1.7 วิธีวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพและความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม.....12
2.1.7.1 กระบวนทัศน์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....12
2.1.7.2 พื้นที่การวิจัย.....13
2.1.7.3 กลุ่มตัวอย่างการวิจัย.....13
2.1.7.4 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....14
2.1.7.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....15
2.2 วิธีวิจัย (Methods).....18
2.2.1 ขั้นตอนการวิจัย.....19
2.3 ผลการศึกษา.....22
2.4 สรุปผลและอภิปราย (Conclusion and Discussion).....23
2.5 ข้อจำกัดในการวิจัย (Limitation).....24
2.6 การศึกษาขั้นต่อไป (Further Study).....24
บทที่ 3 การศึกษานำร่อง 2 : การพัฒนาเครื่องมือเพื่อศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม.....25
3.1 วรรณกรรมปริทัศน์.....26
3.1.1 ความน่าเชื่อถือ (Credibility) 26
3.1.2 ความไว้เนื้อเชื่อใจ (Dependability) 26
3.1.3 การถ่ายโอนผลการวิจัย (Transferability).....27
3.1.4 การยืนยันความเป็นกลาง หรือไม่มีอคติในการทำวิจัย (Confrimability).....27
3.2 วิธีการวิจัย (Methods).....29
3.2.1 ขั้นตอนการวิจัย.....29
3.3 ผลการศึกษา.....31
3.4 สรุปผลและอภิปราย (Conclusion and Discussion).....32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

3.5 ข้อจำกัดในการวิจัย (Limitation).....32
3.6 การศึกษาขั้นต่อไป. (Further Study).....33
บทที่ 4 การศึกษาหลัก : การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม.....34
4.1 วรรณกรรมปริทัศน์.....34
4.1.1 ความคุ้นชิน (Habituation).....35
4.1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อความคุ้นชิน.....36
4.1.3 ความรู้สึกไม่ปลอดภัย หรือความหวาดกลัวอาชญากรรม (Fear of crime).....37
4.1.4 ความคุ้นชินที่มีผลต่อสภาพแวดล้อมกับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม...40
4.1.4.1 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ.....40
4.1.4.2 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม.....40
4.1.5 หลักการตรวจสอบมาตรฐานของเครื่องมืองานวิจัยเชิงปริมาณ.....41
4.1.5.1 ความตรง (Validity).....41
4.1.5.2 ความเชื่อมั่น (Reliability).....41
4.1.5.3 ความเป็นปรนัย (Objectivity).....42
4.2 กรอบแนวคิด.....44
4.3 วิธีวิจัย (Methods).....44
4.3.1 ขั้นตอนการวิจัย.....45
4.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....48
4.3.3 สถิติที่ใช้ในงานวิจัย.....50
4.4 ผลการศึกษาหลัก.....50
4.4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....51
4.4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม.....53
4.4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพและเพศ กับระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม.....54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 5 อภิปรายผลการวิจัย.....57
5.1 สรุปผลการศึกษา.....57
5.1.1 การศึกษานำร่อง 1.....57
5.1.2 การศึกษานำร่อง 2.....58
5.1.3 การศึกษาหลัก.....58
5.2 อภิปรายผล (Discussion).....59
5.3 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในอาคารจอดรถเก่า
และลดความหวาดกลัว.....59
5.3.1 ความสว่าง.....59
5.3.2 ความเป็นระเบียบ.....60
5.4 ข้อจำกัดในงานวิจัย (Limitation).....62
5.5 ข้อเสนอแนะในการศึกษาขั้นต่อไป.....62
บรรณานุกรม.....63
ภาคผนวก ก.....68
ภาคผนวก ข.....70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่ หน้า

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลกับความรู้สึกไม่ปลอดภัย ในการใช้อาคารแยกตามเพศของผู้ให้ข้อมูล การศึกษานำร่อง 1.....22

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลกับความรู้สึกไม่ปลอดภัย ในการใช้อาคารแยกตามเพศของผู้ให้ข้อมูล การศึกษานำร่อง 2.....30

4.4.1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างลักษณะประชากรผู้ให้ข้อมูล.....50

4.4.2 ผลวิเคราะห์ข้อมูลระดับความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรม 52

4.4.3 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมกับความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อม ทางกายภาพ.....54

4.4.4 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมกับเพศ 55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป

รูปที่ หน้า

1.1 อาคารจอดรถเท็กซัส เยาวราช....2
1.2 แผนที่กรุงเทพมหานคร....3
1.3 แผนที่เยาวราช....4
1.4 แผนที่ดาวเทียม อาคารจอดรถเท็กซัส....4
1.5 สภาพแวดล้อมภายในอาคารจอดรถเท็กซัส....5
2.1 อาคารจอดรถเท็กซัส เยาวราช....18
2.2 ระดับความสว่าง (A)....19
2.3 ความไม่เป็นระเบียบ (B)....19
2.4 ความสะอาด (C)....20
2.5 ร่องรอยจากการใช้งาน (D)....20
2.6 ทัศนวิสัย (E)....21
3.1 ระดับความสว่าง....28
3.2 ความไม่เป็นระเบียบ....28
3.3 ความสะอาด....29
3.4 ร่องรอยจากการใช้งาน....29
3.5 ทัศนวิสัย....29
4.1 ตัวอย่างเครื่องมือรูปภาพ ปัจจัยแสงสว่าง (A)....44
4.2 ตัวอย่างเครื่องมือรูปภาพ ปัจจัยความไม่เป็นระเบียบของสภาพแวดล้อม (B)....45
4.3 ตัวอย่างเครื่องมือรูปภาพ ปัจจัยแสงสว่าง (C)....45
4.4 ตัวอย่างเครื่องมือรูปภาพ ปัจจัยความไม่เป็นระเบียบของสภาพแวดล้อม (D)....45
4.5 ตัวอย่างเครื่องมือรูปภาพ ปัจจัยแสงสว่าง (E)....46
4.6 ตัวอย่างเครื่องมือรูปภาพ ปัจจัยความไม่เป็นระเบียบของสภาพแวดล้อม (F)....46
5.1 รูปภาพอาคารจอดรถโรงแรมไอบิส กรุงเทพฯ....59
5.2 รูปภาพภายในอาคารจอดรถ เทพื้น และทาสีขาวใหม่....60
5.3 รูปภาพบริเวณที่จอดรถ....60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิภาพที่ หน้า

2.1 แสดงขั้นตอนการศึกษาและการเก็บข้อมูล การศึกษานำร่อง 1.....17
2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลกับความรู้สึกไม่ปลอดภัย ในการใช้อาคารแยกตามเพศของผู้ให้ข้อมูล การศึกษานำร่อง 1.....22
3.1 แสดงขั้นตอนการศึกษาและการเก็บข้อมูล การศึกษานำร่อง 2.....27
3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลกับความรู้สึกไม่ปลอดภัย ในการใช้อาคารแยกตามเพศของผู้ให้ข้อมูล การศึกษานำร่อง 2.....31
4.1 แสดงขั้นตอนการศึกษาและการเก็บข้อมูลการศึกษาหลัก.....42
4.2 แสดงกรอบแนวคิดทฤษฎีในการวิจัย.....43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสถิติการเกิดอาชญากรรมคดีอาญาความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2560 ข้อมูล จาก (สสช.) (สำนักงานสถิติแห่งชาติ,สาขายุติธรรม ความมั่งคง การเมืองและการปกครอง, 2560) มีสถิติการรับแจ้งความมากถึง 10,725 มีการจับกุม 5,066 และมีผู้ต้องหามากถึง 6,046 ราย ทำให้เห็นว่าสถิติการเกิดอาชญากรรมในเขตกรุงเทพมหานครค่อนข้างสูงถ้าเทียบกับจังหวัดอื่นๆ ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรมปริทัศน์ องค์ประกอบที่เป็นปัจจัยให้เกิดอาชญากรรมได้คือสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ผนวกกับพฤติกรรมความคุ้นชิน ทำให้ขาดความระมัดระวัง และเอื้ออำนวยให้การก่ออาชญากรรมนั้นสำเร็จ มีหลายงานวิจัยได้ทำการศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมกายภาพกับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม แต่ยังไม่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ความสัมพันธ์ระหว่างความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพกับระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัย จึงทำให้เห็นช่องว่างในการศึกษาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

ปัจจุบันพื้นที่ในกรุงเทพมหานครเริ่มหนาแน่น เต็มไปด้วยตึกรามบ้านช่อง ทำให้พื้นที่มีจำกัด โดยเฉพาะย่านเยาวราช ย่านเศรษฐกิจสำคัญของประเทศไทย ทำให้เจ้าของอาคารหลายแห่งเปิดบริการที่จอดรถ ผู้ประกอบการบางรายทำโดยไม่มีข้อมูล จึงทำให้เป็นอาคารที่ไม่มีมาตรฐาน ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นการดีถ้าทำการศึกษาอาคารจอดรถ เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบสภาพแวดล้อมภายในต่อไป

ผู้วิจัยได้เลือกสถานที่วิจัยเป็นอาคารจอดรถ เท็กซัส เยาวราช ด้วยสภาพของตัวอาคารจอดรถทั้งภายนอกและภายใน ค่อนข้างเสื่อมโทรม และขาดการปรับปรุงดูแล จึงมีโอกาสเสี่ยงที่จะเกิดอาชญากรรมภายในอาคารได้ เลยเป็นที่มาของการเลือกพื้นที่เพื่อศึกษาของงานวิจัย

โครงงานวิจัยนี้ ประกอบด้วยงานวิจัยย่อย 3 งาน โดยการศึกษานำร่อง 1 เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อคัดเลือกปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมภายในอาคารจอดรถ เพื่อนำมาพัฒนาเครื่องมือในการศึกษาขั้นต่อไป โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้งานจำนวน 20 คน แบ่งเป็นเพศชาย 10 คน และเพศหญิง 10 คน ส่วนการศึกษานำร่อง 2 เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการพัฒนาเครื่องมือเพื่อศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรู้สึกไม่ปลอดภัย ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือและทำการเก็บข้อมูลใหม่อีกครั้งโดยมีวัตถุประสงค์เดียวกับการศึกษานำร่อง 1 และการศึกษาที่ 3 (การศึกษาหลัก) เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมกายภาพภายในอาคารจอดรถที่ส่งผลต่อระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม รวมไปถึงความแตกต่างระหว่างเพศกับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม เพื่อนำผลที่ได้มาอธิบายเชิงประชากรและปรากฏการณ์ต่อไป เพื่อให้เห็นภาพรวมของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้แสดงแผนภูมิขั้นตอนการวิจัยไว้ด้านล่างนี้

1.2 อาคารจอดรถ เท็กซัส เยาวราช

อาคารจอดรถ 10 ชั้น แห่งนี้ตั้งอยู่ใจกลางย่านเศรษฐกิจของประเทศไทยนั้นคือ เยาวราช ที่เต็มไปด้วยร้านทอง ภัตราคารร้านอาหาร และสถานที่ท่องเที่ยวอีกมากมาย โดยเปิดให้บริการมานานกว่า 30 ปี พร้อมกันกับร้านเท็กซัสสุกี้ ร้านสุกี้แห่งแรกๆในเมืองไทย อาคารแห่งนี้แต่เดิมเป็นที่ตั้งของโรงหนังเท็กซัสเมื่อหลาย 10 ปีก่อน จนเป็นที่มาขอชื่อร้านเท็กซัสสุกี้ และอาคารจอดรถเท็กซัส

รูปที่ 1.1 อาคารจอดรถเท็กซัส เยาวราช

ที่มา:ผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.1 สถานที่ตั้ง

อาคารจอดรถเท็กซัส เป็นอาคารที่ตั้งเดียวกับร้านเท็กซัสสุกี้ สาขาเยาวราช โดยอยู่ชั้นบนของตัวร้าน ซึ่งเป็นร้านเท็กซัสสุกี้ สาขาแรก และยังเป็นอาคารจอดรถแห่งแรกของย่านเยาวราช อีกด้วย ตั้งอยู่ถนนผดุงด้าว แขวงสัมพันธวงศ์ เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เป็นซอยเชื่อมระหว่างถนนเยาวราชและถนนเจริญกรุง บริเวณใกล้เคียงเต็มไปด้วยร้านค้าและร้านอาหารมากมาย อทิเช่น ร้านขายซีดี โคมไฟ รังนก หูฉลาม ร้านอาหารไทย-จีน เป็นต้น

รูปที่ 1.2 แผนที่กรุงเทพมหานคร

ที่มา : http://www.orangesmile.com/destinations/img/bangkok-map-big.png

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 1.3 แผนที่เยาวราช

ที่มา : https://pantip.com/topic/31485471

รูปที่ 1.4 แผนที่ดาวเทียม อาคารจอดรถเท็กซัส

ที่มา : https://www.google.co.th/maps/place/เท็กซัส+สุกี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.2 สภาพตัวอาคาร

อาคารจอดรถแห่งนี้เป็นอาคารจอดรถแห่งแรกในย่านเยาวราช 10 ชั้นที่เปิดให้ใช้บริการมานานกว่า 30 ปี โดยมีพื้นที่ต่อชั้นรวม 800 ตรม. สามารถจอดรถได้มากถึง 300 คัน จากการสัมภาษณ์เจ้าของอาคาร ทราบว่าโครงสร้างของอาคารไม่เคยมีการปรับเปลี่ยนโดยเชื่อว่าอาจทำให้โครงสร้างเดิมเสียหาย

1.2.3 สภาพภายในอาคาร

เนื่องจากอาคารจอดรถแห่งนี้เก่า ขาดการปรับปรุงดูแล ทำให้สภาพภายในอาคารดูเสื่อมโทรม ยังคงโครงสร้างเดิม ดูได้จากเสาและคานที่รับน้ำหนักของตัวอาคารไว้ ทำให้การใช้งานค่อนข้างลำบากเวลาจอดหรือถอยรถ

รูปที่ 1.5 สภาพแวดล้อมภายในอาคารจอดรถเท็กซัส

ที่มา:ผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.4 การบริการ

1.2.4.1 ระยะเวลาและค่าบริการ

เปิดบริการ 24 ชั่วโมง โดยคิดค่าบริการชั่วโมงแรก 40 บาท ชั่วโมงถัดไป ชั่วโมงละ 20 บาท

1.2.4.2 บริการอื่นๆ

ที่จอดรถแห่งนี้มีลิฟท์บริการ และมีรปภ.ประจำทุกชั้น ผู้ใช้งานสามารถประทับตราบัตรจอดรถเพื่องดเว้นค่าบริการในกรณีรับประมานอาหารที่ร้าน เท็กซัสสุกี้ ซึ่งตั้งอยู่ชั้น 1 ของอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษานำร่อง 1

: การศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม

วัตถุประสงค์หลักของการศึกษาครั้งนี้ คือการคัดเลือกปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมภายในอาคารจอดรถ 2 ปัจจัย เพื่อนำมาพัฒนาเครื่องมือในการศึกษาขั้นต่อไป (การศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างความคุ้นชินของผู้ใช้งานกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพและความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรม) จากการศึกษาก่อนหน้ามีหลายปัจจัยสภาพแวดล้อมกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัย สำหรับการศึกษานำร่อง1 นี้ ผู้วิจัยเลือกเพียงบางปัจจัยที่สอดคล้องกับลักษณะกายภาพของอาคารจอดรถเท็กซัส เท่านั้น โดยมีคำถามวิจัยหลักคือ ปัจจัยสภาพแวดล้อมใดบ้างที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยในอาคารจอดรถมากที่สุด

เนื้อหาในการศึกษานำร่อง1 ประกอบ ไปด้วย วรรณกรรมปริทัศน์ วิธีการวิจัย ผลการศึกษา สรุปผลและอภิปราย ข้อจำกัดในการวิจัย และการศึกษาขั้นต่อไป

สำหรับการศึกษานี้ เป็นการศึกษาโดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารจอดรถที่มีผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม ผู้วิจัยเลือกทำการศึกษาอาคารจอดรถ เท็กซัส เยาวราช กรุงเทพมหานคร อาคารจอดรถ 10 ชั้นแห่งแรกของเยาวราช เก็บข้อมูลโดยการลงพื้นที่สำรวจสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างผู้ใช้งานทั้งหมด 20 คน เป็นเพศชาย 10 คน และเพศหญิง 10 คน เพื่อทราบถึงปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยของผู้ใช้งานอาคารจอดรถแห่งนี้ ผลจากการเก็บข้อมูลการศึกษานี้ พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยมากที่สุด 2 ลำดับคือปัจจัยด้านความสว่าง และความไม่เป็นระเบียบของสภาพแวดล้อมกายภาพ รองลงมาคือ ความสะอาด ร่องรอยจากการใช้งาน และทัศนวิสัย ตามลำดับ เพื่อให้เข้าใจภาพรวมของกระบวนในการศึกษา ผู้วิจัยได้แสดงขั้นตอนในการศึกษาโดยละเอียด

ขั้นตอนที่ 1 รวบรวมข้อมูลโดยการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และลงพื้นที่วิจัย นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาถึงปัจจัย ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เครื่องมือการวิจัย วิธีดำเนินการ และการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องนำไปสู่ปัจจัย พร้อมทำการสำรวจเบื้องต้นในพื้นที่วิจัย (Pilot Study) เพื่อให้ได้ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่มีผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม นำปัจจัยที่ได้จากสำรวจเบื้องต้นมาออกแบบเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องมือที่ได้คือ ภาพถ่ายสภาพแวดล้อมทางกายภาพ แบบสัมภาษณ์ และเทปบันทึกเสียง

ขั้นตอนที่ 3 ทำการเก็บข้อมูลเบื้องต้นจากตัวอย่างผู้ใช้งาน นำข้อมูลที่ได้จากการบันทึกเสียงมาถอดข้อมูล และสรุปออกมาเป็น 2 ปัจจัยทางกายภาพที่มีผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมมากที่สุด เพื่อนำไปพัฒนาเป็นเครื่องมือในการศึกษาหลักต่อไป

2.1 วรรณกรรมปริทัศน์

รายละเอียดในการทำวรรณกรรมปริทัศน์ในงานวิจัยนี้ ประกอบด้วยปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพและปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมประกอบด้วยทฤษฎี หน้าต่างแตก ความสว่าง ความไม่เป็นระเบียบ ความสะอาด ร่องรอยการใช้งาน และทัศนวิสัย โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากหลากหลายสาขาวิชามาทบทวนเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง โดยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ด้านล่างนี้

2.1.1 ปัจจัยความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางกายภาพกับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม

Wilson & Kelling (1982) ได้อธิบายถึงสัญญานความไม่เป็นระเบียบของ สภาพแวดล้อมทางกายภาพเช่น หน้าต่างที่แตก การปล่อยให้พื้นที่รกร้างหรือขยะที่ถูกทิ้งไว้นอกถังขยะ ซึ่งสภาพแวดล้อมแบบนี้แสดงถึงการไม่ใส่ใจ สามารถนำไปสู่การเกิดอาชญากรรมที่รุนแรงได้ ซึ่งทฤษฎีนี้เรียกว่า Broken window (ทฤษฎีหน้าต่างแตก) ทฤษฎีนี้สอดคล้องกับทฤษฎีพื้นฐานที่อธิบายว่าทำไมผู้คนจึงมีความกลัวในสภาพแวดล้อมทางกายภาพนั้นคือ

1) ทฤษฎีการเสื่อมสภาพของสภาพแวดล้อมทางกายภาพในพื้นที่นั้นๆ ขาดการบำรุงรักษาหรือดูแลโดยผู้อยู่อาศัย โดยผู้คนยังมีความกลัวต่อความทรุดโทรม ภาพเขียน รอยพ่นสีบนกำแพง (Graffiti) เนื่องจากเป็นลักษณะที่ดึงดูดให้อาชญากรเข้ามาในพื้นที่ที่เสื่อมโทรมเหล่านี้ได้

2) ลักษณะทางกายภาพ เช่น พุ่มไม้ ไฟส่องสว่าง ทางเดินที่มืด และพื้นที่ปิดล้อม ซึ่งลักษณะเหล่านี้ เอื้อต่อเกิดอาชญากรรมได้ อ้างถึงใน (ศศิกาญจน์ ศรีโสภณ, 2555)

สุทธิรัตน์ ขจรเวคิน (2554) อธิบายถึงปัจจัยทางกายภาพที่ก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือ ความกลัวต่ออาชญากรรม คือการจัดการสาธารณูปโภคในชุมชน โดยงานวิจัย ของ สุทธิรัตน์ ขจรเวคิน เลือกพื้นที่การศึกษาเป็นชุมชน ซึ่งต่าง จากการศึกษาของ ศาสตรา ศรีวะรมย์ (2557) ได้ทำการศึกษา 9 ปัจจัยทางกายภาพภายในอาคาร ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัย ได้แก่ 1) ระดับของความส่องสว่าง 2) ผังพื้น 3) ระดับการมองเห็น 4) โทนสี 5) ความสูงของฝ้าเพดาน 6) จำนวนของช่องเปิดประตูและหน้าต่าง 7) ลักษณะของบันได 8) จำนวนผู้ใช้งานภายในอาคาร 9) การบริการรักษาความปลอดภัย ซึ่งจากการศึกษาทั้ง 9 ปัจจัยข้างต้น มีผลต่อระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อการเกิดอาชญากรรมในการเข้าใช้งานภายในอาคาร และจากผลงานวิจัยแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมภายในอาคาร จะเป็นตัวชี้วัดถึงระดับความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งาน

อย่างไรก็ตามในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ทำการลงพื้นที่ทำการศึกษาเบื้องต้น เพื่อหาปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคาร ที่มีผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม ของผู้ใช้งานอาคารจอดรถ จากการศึกษาเบื้องต้นด้วยการลงพื้นที่และสัมภาษณ์ พบหลายปัจจัยที่มีผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม แต่พบเพียงบางปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่สอดคล้องกับลักษณะแวดล้อมกายภาพที่พบภายในอาคารจอดรถแห่งนี้ ดังจะอธิบายในรายละเอียด

2.1.2 ความสว่าง (Illuminance)

แสงสว่าง มีความจำเป็นต่อการใช้ชีวิตของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นการทำงาน ชีวิตประจำวัน หรือแม้แต่การลดการเกิดอาชญากรรมและความรู้สึกหวาดกลัวอาชญากรรม การส่องสว่าง ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการรับรู้ความรู้สึกกลัว ในหลายๆงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความส่องสว่างมักพ่วงเข้ากับความรู้สึกหวาดกลัวอาชญากรรมหรือความรู้สึกไม่ปลอดภัย ทั้งต่อชีวิตและทรัพย์สิน ทั้งนี้ในงานวิจัยจะเน้นถึงเรื่องการส่องสว่างที่มีผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม

2.1.2.1 แสงสว่างกับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม

องุ่นทิพย์ ศรีสุวรรณ (2016) อธิบายว่าการส่องสว่างพื้นที่สาธารณะในเวลากลางคืนช่วยเพิ่มความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และแสงประดิษฐ์ในเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลางคืนช่วยสร้างบรรยากาศของความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรม ได้ เพราะการส่องสว่างช่วยให้เราสามารถรับรู้สภาพแวดล้อมได้ชัดเจน โดยสามารถระบุถึงสถานการณ์ สภาพแวดล้อม ลักษณะรูปร่างของวัตถุ สิ่งของ และหน้าตาตลอดจนการแต่งกายของคนที่ใช้งานร่วม (Newman, 1972 ; Painter , 1996 ; Nasar and Jones, 1997 ; Willis, 2003) (อ้างถึงใน องุ่นทิพย์ , 2016) และจากการศึกษาของ องุ่นทิพย์ (2016) พบว่าสาเหตุของความหวาดกลัวของประชาชนต่อพื้นที่สาธารณะ ปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือการมีแสงสว่างไม่เพียงพอ

ศาสตรา ศรีวะรมย์ (2557) อธิบายว่าปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายนอกอาคาร ประกอบไปด้วย 5 ปัจจัยได้แก่ แสงสว่าง มีผู้ใช้งานในพื้นที่อย่างต่อเนื่องและการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพอยู่เสมอ การสร้างความเข้าใจในการออกแบบและการมองเห็นที่ดี การเพิ่มพื้นที่ปลอดภัยให้แก่ผู้ใช้งาน และการลดพื้นที่ในการซ่อนตัวของอาชญากรรมและการบริการด้านความปลอดภัย ซึ่งปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกปลอดภัยมากที่สุดคือ แสงสว่าง

Stephen, et al., (1991) and Cassandra, (2010) กล่าวเพิ่มเติมว่าสภาพแวดล้อมที่มีแสงสว่างที่ไม่ดีจะมีการจดจำและพูดถึงจากผู้ที่เคยเข้ามาใช้งาน โดยผลกระทบที่เกิดขึ้นนั้นจะเป็นการสร้างทัศนคติที่เป็นด้านลบแก่พื้นที่อีกด้วย

2.1.3 ความไม่เป็นระเบียบของสภาพแวดล้อมทางกายภาพ (Disorder)

การป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม เป็นการจัดการพื้นที่ เพื่อลดความเสี่ยงการเกิดอาชญากรรม ไม่ว่าจะเป็นการจัดการให้มีแสงสว่างที่เพียงพอการจัดวางผังเมือง การออกแบบที่อยู่อาศัย หรือแม้แต่การควบคุมพื้นที่รกร้าง ว่างเปล่า ให้มีทัศนวิสัยที่ง่ายต่อการมองเห็น เพื่อไม่ให้เอื้ออำนวยต่อการก่ออาชญากรรม (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2560)

มีงานวิจัยที่ศึกษาถึงปัจจัยทางสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อความรู้สึกปลอดภัยพบว่าการรับรู้ถึงความรู้สึกปลอดภัยนั้นเกิดจากการออกแบบพื้นที่ที่เป็นพื้นที่เปิด เพื่อให้ผู้ใช้งานเกิดการรับรู้และสร้างความเข้าใจในการออกแบบรวมถึงการมองเห็นที่ดี โดยต้องลดการปิดบังจากสภาพแวดล้อมรอบอาคารเช่น ต้นไม้ พุ่มไม้ หรือสิ่งกีดขวางสายตาเช่น สิ่งของเหลือใช้ที่ถูกวางทิ้งไว้ กองขยะ หรือการจัดวางที่ไม่มีระเบียบ อ้างถึงใน (ศาสตรา ศรีวะรมย์, 2557)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.4 ความสะอาด (Cleanness)

หนึ่งในปัจจัยที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมกรรมได้ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีหน้าต่างแตกของ Wilson & Kelling (1982) ที่อธิบายถึงการขาดการบำรุงรักษา และทฤษฎีการป้องกันอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม ได้อธิบายแนวทางในการออกแบบสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันอาชญากรรม ได้อธิบายถึงการบำรุงสถานที่ (Maintenance) คือการการซ่อมแซมบำรุงสถานที่และสภาพแวดล้อม เช่นการรักษาความสะอาด

2.1.5 ร่อยรอยจากการใช้งาน (Vestige)

ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ในเรื่องร่องรอยการใช้งานสอดคล้องกับทฤษฎีการเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ขาดการดูแลรักษา เช่นรอยภาพเขียนบนกำแพง ผนัง ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นลักษณะที่ดึงดูดให้อาชญากรเข้ามาในพื้นที่ที่เสื่อมโทรม สำหรับตัวอาคารจอดรถเท็กซัส เยาวราช จากการลงพื้นที่สำรวจสภาพแวดล้อมกายภาพภายในอาคารมีร่องรอยรถเฉี่ยวตามผนัง รอยพ่นกำแพง ซึ่งมีลักษณะเข้าข่ายตามทฤษฎีการเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่กล่าวไว้ข้างต้น ผู้วิจัยจึงทำการทบทวนวรรณกรรมในเรื่องนี้

2.1.6 ทัศนวิสัย (Visibility)

ทัศนวิสัยที่ไม่ดีอาจก่อให้เกิดอาชญากรรม รวมไปถึงความรู้สึกไม่ปลอดภัยของผู้ใช้งานอีกด้วย เนื่องจากทัศนวิสัยหรือการมองเห็นมีประโยชน์ในการเฝ้าระวัง สังเกตความผิดปกติที่อาจเกิดขึ้นได้ ทั้งยังเป็นการตัดช่องโอกาสการกระทำความผิดของอาชญากรได้อีกด้วย มีงานวิจัยที่ศึกษาสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัย โดยทำการศึกษาในส่วนภายนอกอาคาร Laura, et al., (1993) พบว่าการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพมีส่วนช่วยลดการซ่อนตัวของอาชญากร โดยเฉพาะเรื่องของการมองเห็นที่ดี โดยลดการปิดบังจากสภาพแวดล้อมรอบๆ เช่นพุ่มไม้ หรือสิ่งกีดขวาง

จากการทบทวนวรรณกรรม พอจะสรุปได้ว่าปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมประกอบไปด้วย 5 ปัจจัยสำคัญได้แก่ แสงสว่าง ความไม่เป็นระเบียบของสภาพแวดล้อม ความสะอาด ร่องรอยจากการใช้งาน และทัศนวิสัย ซึ่งปัจจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งหมด สอดคล้องกับทฤษฎี หน้าต่างแตก และสิ่งเหล่านี้อาจนำไปสู่การเกิดอาชญากรรมได้ โดยในงานวิจัย ผู้วิจัยได้นำปัจจัยทั้ง 5 มาใช้งานการออกแบบเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

2.1.7 วิธีวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพและความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้กรณีศึกษากลุ่มผู้ใช้งานอาคารจอดรถ เท็กซัส เยาวราช กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นอาคารจอดรถที่เก่าแก่ที่สุดของเยาวราช เป็นอาคาร 10 ชั้น จอดรถได้มากถึง 300 คัน โดยแต่ละชั้นมีพื้นที่ใช้สอย 800 ตรม. ผู้วิจัยได้นำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์ถึงวิธีการดำเนินงาน เพื่อเป็นแนวทางวิธีการดำเนินงานวิจัยต่อไป

2.1.7.1 กระบวนทัศน์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยส่วนใหญ่ได้ใช้วิธีการทางสถิติมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคำตอบสมมุติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ (สุทธิรัตน์ ขจรเวคิน (2554); กิตติศักดิ์ เจิมสิทธิ ประเสริฐ และคณะ (2557); ณิศพล รักษาธรรม และคณะ (2559); กิตติศักดิ์ เจิมสิทธิประเสริฐ และคณะ (2558) และงานวิจัยของ ณัฐวิทย์ ใจชมชื่น และคณะ (2558)) อย่างไรก็ตามยังมีงานของ ศศิกาญจน์ ศรีโสภณ (2558) ที่เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพเน้นการหาข้อมูลเชิงลึก และงานวิจัยของ ศาสตรา ศรีวะรมย์ (2557) ที่เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งในภาพรวมของการศึกษากระบวนทัศน์พบว่างานวิจัยเชิงปริมาณส่วนใหญ่ ศึกษาถึงระดับความกลัว ความรู้สึกปลอดภัย ผลที่ได้ค่อนข้างชัดเจนและแม่นยำแต่ยังมีช่องโหว่ คือเราอาจจะไม่ได้ข้อมูลจริงหรือข้อมูลอาจมีการคลาดเคลื่อนส่วนงานวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการเจาะลึกถึงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่แท้จริงแต่อาจจะต้องใช้เวลาในการเก็บข้อมูลนาน และงานวิจัยเชิงสำรวจเป็นการศึกษาเพื่อรวบรวมข้อมูลต่างๆที่เกิดขึ้นแล้วเพื่อศึกษาผลที่ตามมา เป็นการค้นหาข้อเท็จจริง ผู้วิจัยไม่สามารถกำหนดตัวแปรได้ตามใจชอบ

ในการศึกษานำร่อง 1 นี้ผู้วิจัยเลือกทำเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อต้องการหาปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยของผู้ใช้งานอาคารเพื่อใช้เป็นเครื่องมือประกอบการศึกษาหลักต่อไป โดยเลือกที่จะสัมภาษณ์เฉพาะกลุ่มตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ใช้งาน (ผู้ให้ข้อมูล) จำนวนหนึ่งเนื่องจากต้องการข้อมูลความรู้สึกไม่ปลอดภัยที่ชัดเจนจากผู้ใช้งานจริง วิธีการของงานวิจัยเชิงคุณภาพ จึงเป็นวิธีที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ผู้วิจัย

2.1.7.2 พื้นที่การวิจัย

การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง งานวิจัยส่วนใหญ่เลือกศึกษาพื้นที่ชุมชน หมู่บ้าน หรือย่านพักอาศัย อาจเพราะเป็นพื้นที่ที่มีกลุ่มตัวอย่างในการให้ข้อมูลจำนวนมากและเป็นพื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม (สุทธิรัตน์ ขจรเวคิน (2554); กิตติศักดิ์ เจิมประเสริฐ และคณะ (2557,2558); ณิศพล รักษาธรรม และคณะ (2559)); ณัฐวิทย์ ใจชมชื่น และคณะ (2558) และงานวิจัยของ ศศิกาญจน์ ศรีโสภณ (2558)) เลือกศึกษาพื้นที่ที่เป็นเขตชุมชน หมู่บ้าน หรือมหาวิทยาลัย ส่วนงานของ ศาสตรา ศรีวะรมย์ (2557) เลือกศึกษาพื้นที่ภายในอาคารสถานศึกษาซึ่งทำให้เห็นว่าพื้นที่ที่เป็นอาคารยังมีการทำวิจัยเรื่องนี้ค่อนข้างน้อย ทำให้ผู้วิจัยเห็นโอกาสในการเลือกพื้นที่การศึกษาเป็นอาคารจอดรถ ตัวอาคารค่อนข้างเก่าและเสื่อมโทรม เป็นสาเหตุหนึ่งที่อาจก่อให้เกิดอาชญากรรม

2.1.7.3 กลุ่มตัวอย่างการวิจัย

งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณจำนวนตัวอย่างจึงค่อนข้างมาก ซึ่งการกำหนดจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง จะแตกต่างกันไปตามความเหมาะสม งานวิจัยที่กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 300 คนขึ้นไปได้แก่งานวิจัยของ ศาสตรา ศรีวะรมย์ (2557) ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบ Random จำนวน 300 คน แบ่งเป็น เพศชาย 150 คน และ เพศหญิง 150 คน งานวิจัยของ กิตติศักดิ์ เจิมประเสริฐ และคณะ (2557) ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบโดยคำนวณจากสูตรของ Cochran ซึ่งเป็นสูตรหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เราไม่ทราบขนาดของประชากรที่แน่นอนในงานวิจัย ได้เก็บแบบสอบถามจำนวน 431 ชุด แต่เลือกเอามา 400 ชุด

งานวิจัยของ (สุทธิรัตน์ ขจรเวคิน (2554); ณัฐวิทย์ ใจชมชื่น และคณะ (2558) และ ณิศพล รักษาธรรม และคณะ (2559)) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ตามสูตรของ Yamane คือกำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ระดับ 95% ความคลาดเคลื่อน 0.05 ซึ่งทั้งสามงานวิจัย ใช้สูตรเดียวกัน แต่จำนวนกลุ่มตัวอย่างต่างกัน คืองานวิจัยของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุทธิรัตน์ ขจรเวคิน (2554) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample size) จากจำนวนทั้งหมดของประชากร 2,480 คน ซึ่งคำนวณได้ 344 คน และกระจายแต่ละหมู่บ้านตามสัดส่วน งานวิจัยของ ณัฐวิทย์ ใจชมชื่น และคณะ (2558) กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน จากนั้นทำการสุ่มแบบชั้นภูมิ แบ่งเป็นเขต เขตละ 100 คน และเลือกตัวอย่างแต่ละเขตโดยเลือกแบบบังเอิญ

ส่วนงานวิจัยของ ณิศพล รักษาธรรม และคณะ (2559) กำหนดที่ 433 คน ใช้การสุ่มแบบโควต้า โดยกำหนดเงื่อนไขกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวนที่ต่างกันขึ้นอยู่กับประชากร และ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา สูตรของ Taro Yamane เป็นสูตรที่ใช้หาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ใช้ในกรณีที่ทราบขนาดของประชากรเพื่อประมาณค่าสัดส่วนของประชากร โดยคาดว่าสัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากรเท่ากับ 0.5 และระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งเราจะต้องทราบขนาดของประชากร และกำหนดระดับความคลาดเคลื่อน ที่ยอมรับได้

งานวิจัยของกิตติศักดิ์ เจิมสิทธิประเสริฐ และคณะ (2558) ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง 400 คน และงานวิจัยของ ศศิกาญจน์ ศรีโสภณ (2558) ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ได้กำหนดจำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง 60 คน ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่อยู่อาศัยในชุมชน แบ่งเป็นกลุ่มคนดั้งเดิมและกลุ่มแรงงานย้ายถิ่น เนื่องด้วยเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพข้อมูลที่ต้องการศึกษาจะเป็นข้อมูลที่ละเอียดจึงกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างน้อย เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก

ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยต้องการทราบถึงปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยของผู้ใช้งาน จึงเลือกกำหนดกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลเพียง 20 คน เพื่อเป็นตัวแทนผู้ใช้งานอาคารจอดรถ โดยการสัมภาษณ์ และนำผลที่ได้ไปออกแบบเครื่องมือในการศึกษาหลักต่อไป รายละเอียดกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยได้อธิบายไว้ในวิธีวิจัยขั้นต่อไป

2.1.7.4 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในส่วนของเครื่องมือในการเก็บข้อมูล งานวิจัยส่วนใหญ่ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง (สุทธิรัตน์ ขจรเวคิน (2554); กิตติศักดิ์ เจิมประเสริฐ และคณะ (2557); ณิศพล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รักษาธรรม และคณะ(2559); ณัฐวิทย์ ใจชมชื่น และคณะ (2558) และงานวิจัยของศาสตรา ศรีวะรมย์ (2557)) ส่วนงานวิจัยของกิตติศักดิ์ เจิมประเสริฐ และคณะ (2558) ใช้แบบสอบถามเช่นกันแต่เป็นแบบสอบถามที่พัฒนาโดย May, Harden and Kline (2008) ส่วนงานวิจัยของศศิกาญจน์ ศรีโสภณ (2558) เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลคือแบบสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้าง เพราะเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพจึงเน้นการสัมภาษณ์เพื่อเจาะลึกถึงข้อมูล ทั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ของแต่ละงานวิจัยขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์สิ่งที่ต้องการศึกษา จากการวิเคราะห์ในเรื่องเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ยังมีอีกหลายเครื่องมือที่น่าสนใจ แต่ยังไม่มีคนใช้หรือใช้น้อย จากการทำวรรณกรรมปริทัศน์ในเรื่องเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ผู้วิจัยเลือกใช้เครื่องมือเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้งาน และรูปภาพสภาพแวดล้อมทางกายภาพ 5 ปัจจัย ที่ได้จากการทำวรรณกรรมปริทัศน์ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยไม่ได้ลงพื้นที่ขณะสัมภาษณ์ จึงจำเป็นต้องใช้รูปภาพสภาพแวดล้อมทางกายภาพประกอบเพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลเห็นภาพ

2.1.7.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หลายงานวิจัยใช้การวิเคราะห์แบบสถิติบรรยาย สถิติพรรณนา คือการหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เช่นงานวิจัยของ (สุทธิรัตน์ ขจรเวคิน (2554); กิตติศักดิ์ เจิมประเสริฐและคณะ (2557); กิตติศักดิ์ เจิมสิทธิประเสริฐ และคณะ (2558); ณิศพล รักษาธรรม และคณะ (2559) และ ณัฐวิทย์ ใจชมชื่น และคณะ (2558)) นอกจากนี้ งานวิจัยของ (กิตติศักดิ์ เจิมประเสริฐ และคณะ (2557); กิตติศักดิ์ เจิมประเสริฐ และคณะ (2558) และณัศพล รักษาธรรม (2559)) มีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบ T-test (Independent Sample T-test) เป็นการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระกัน เพื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Anova) แต่งานวิจัยของ ศาสตรา ศรีวะรมย์ (2557) และ ณัฐวิทย์ ใจชมชื่น ใช้สถิติทดสอบ T-test นอกจาก T-test และ One-way Anova

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทดสอบความแตกต่างรายคู่ (Multiple Comparison) ด้วยวิธีของ Tukey (1994) มีงานวิจัยของกิตติศักดิ์ เจิมประเสริฐ และคณะ (2557) และ กิตติศักดิ์ เจิมประเสริฐ และคณะ (2558) ที่ใช้ ส่วนการวิเคราะห์ Pearson correlation เป็นการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ด้วยวิธีของ Pearson มีงานวิจัยของ กิตติศักดิ์ เจิมประเสริฐ และคณะ (2558) และ ณัฐวิทย์ ใจชมชื่น ที่ใช้ โดยกำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์ความมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 นอกจากนี้ ณัฐวิทย์ ใจชมชื่น (2558) ยังใช้การวิเคราะห์ F-test เป็นการทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนของ 2 ประชากร

การวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis) ซึ่งในงานวิจัยของ ศาสตรา ศรีวะรมย์ (2557) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปร 2 ประเภท โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพยากรณ์ตัวแปรตามด้วยค่าสัมพันธ์ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหูคูณ (Multiple Regression) เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ 2 ตัวขึ้นไป ส่วนงานวิจัยของ ณิศพล รักษาธรรม (2559) ใช้วิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression Analysis)

ดังนั้นการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้จะอธิบายในการศึกษาหลักต่อไป (การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม) เนื่องจากเป็นการศึกษาเชิงปริมาณเพื่อหาความสัมพันธ์จึงจำเป็นต้องใช้โปรแกรมทางสถิติในการวิเคราะห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนภูมิที่ 2.1 : แสดงขั้นตอนการศึกษาและการเก็บข้อมูล การศึกษานำร่อง 1

ที่มา:ผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 วิธีการวิจัย (Methods)

งานวิจัยเชิงคุณภาพนี้ เก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด 20 คน ที่มีช่วงอายุระหว่าง 18-35 ปี ประกอบด้วย เพศชาย 10 คน และเพศหญิง 10 คน มีรถยนต์ส่วนตัวและเคยใช้งานอาคารจอดรถ เท็กซัส เยาวราช โดยสุ่มเก็บข้อมูลจากผู้เข้าใช้งานอาคารจอดรถ ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ภายในอาคารจอดรถเบื้องต้น ในเรื่องช่วงอายุของผู้ใช้งาน จากการสังเกตลูกค้าส่วนใหญ่ที่มีรถยนต์ส่วนตัว จะอายุตั้งแต่ 18-35 ปี ผู้วิจัยจึงใช้ช่วงอายุดังกล่าว เป็นเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

รูปที่ 2.1 : อาคารจอดรถเท็กซัส เยาวราช

ที่มา:ผู้วิจัย

ผู้วิจัยได้เริ่มลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลช่วงเดือนธันวาคม 2561 ระหว่างวันที่ 1-10 ธันวาคม 2561 เริ่มตั้งแต่ 13.00 น. – 15.00 น. เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่เริ่มมีผู้ใช้งานมาใช้บริการอาคารจอดรถ และผนวกกับผู้วิจัยมีข้อจำกัดด้านเวลา จึงเลือกที่จะเก็บข้อมูลในช่วงเวลาดังกล่าว โดยรอผู้ใช้งานอาคารเดินออกมาจึงเข้าไปอธิบายถึงวัตถุประสงค์เพื่อขอความร่วมมือในการให้ข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.1 ขั้นตอนการวิจัย

1) ผู้วิจัยลงพื้นที่สัมภาษณ์ผู้ที่เคยใช้งานถึงปัญหาที่พบ แล้วคัดเลือกประเด็นที่ถูกกล่าวถึงไปในทางเดียวกันว่าส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัย จากการทำวรรณกรรมปริทัศน์ 5 ปัจจัย คือ ระดับความสว่าง ความไม่เป็นระเบียบ ความสะอาด ร่องรอยที่เกิดจากการใช้งาน และทัศนวิสัย

2) ลงพื้นที่สำรวจสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารจอดรถและถ่ายภาพบริเวณที่มีลักษณะดังกล่าวด้วยตนเองเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ดังแสดงในตัวอย่างภาพดังต่อไปนี้

รูปที่ 2.2 : ระดับความสว่าง (A)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.3 : ความไม่เป็นระเบียบ (B)

รูปที่ 2.4 : ความสะอาด (C)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.5 : ร่องรอยจากการใช้งาน (D)

รูปที่ 2.6 : ทัศนวิสัย (F)

3) สัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง กลุ่มผู้ใช้งานอาคารจอดรถ ทั้งหมด 20 คน เป็นเพศชาย 10 คน และเพศหญิง 10 คน โดยให้ผู้ให้ข้อมูลเลือกรูปภาพที่ตนรู้สึกว่าส่งผลให้เกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยมากที่สุด 2 อันดับ พร้อมให้เหตุผลประกอบ สามารถดูแบบสัมภาษณ์ดังกล่าวได้ที่ (ภาคผนวก ก.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) ผู้วิจัยถอดเสียงสัมภาษณ์ที่บันทึกไว้ และนำไปวิเคราะห์เนื้อหา ประกอบผลการเลือกภาพ

2.3 ผลการศึกษา

จากการศึกษาเบื้องต้นชี้ให้เห็นว่า ความสว่างและความไม่เป็นระเบียบของสภาพแวดล้อม คือปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยเมื่อเทียบกับปัจจัยอื่นๆอีก 3 ปัจจัยคือ ความสะอาด ร่องรอยจากการใช้งาน และทัศนวิสัย

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล 13 จาก 20 คน ให้ความเห็นว่าปัจจัยระดับความสว่าง และ 12 คนมองว่าความไม่เป็นระเบียบ ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยในการใช้อาคารมากที่สุด ลำดับต่อมาคือปัจจัยด้านความสะอาด (6 คน) ร่องรอยจากการใช้งาน (5 คน) และทัศนวิสัย (4 คน) ที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมในการใช้งานอาคาร และพบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านแสงสว่างและความสะอาด ในขณะที่ร่องรอยจากการใช้งานส่งผลกับความรู้สึกเพศชายมากกว่าเพศหญิง ส่วนความไม่เป็นระเบียบ และทัศนวิสัยส่งผลต่อความรู้สึกของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้งเพศชายและเพศหญิงในจำนวนที่เท่ากัน

ตารางที่ 2.1 : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลกับความรู้สึกไม่ปลอดภัยในการใช้งานอาคารแยกตามเพศของผู้ให้ข้อมูล การศึกษานำร่อง 1

	หญิง	ชาย	รวม
ความสว่าง	7	6	13
ความเป็นระเบียบ	6	6	12
ความสะอาด	4	2	6
ร่องรอยจากการใช้งาน	1	4	5
ทัศนวิสัย	2	2	4
รวม	**20**	**20**	**40**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนภูมิที่ 2.2 : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลกับความรู้สึกไม่ปลอดภัยในการใช้งานอาคารแยกตามเพศของผู้ให้ข้อมูล การศึกษานำร่อง 1

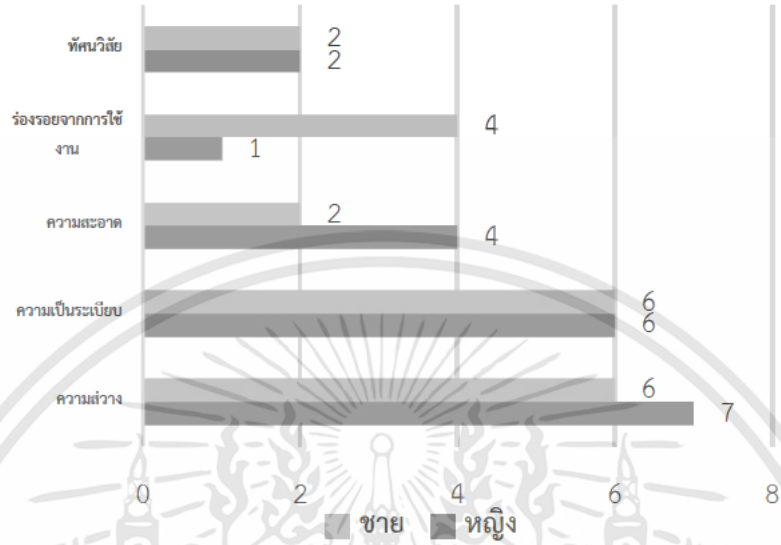

2.4 สรุปผลและอภิปราย (Conclusion and Discussion)

อาคารจอดรถแห่งนี้ค่อนข้างเก่า และขาดการบำรุงดูแล ไม่น่าใช้งาน ปัญหาเกิดจากการขาดการปรับปรุง โดยเฉพาะเรื่องระดับความสว่าง และความไม่เป็นระเบียบ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบสภาพแวดล้อม ที่กล่าวถึงในทฤษฎีหน้าต่างแตก (Broken windows) (Wilson & Kelling ,1982) และในงานของ สุทธิรัตน์ ขจรเวคิน (2554) สตีเฟน และคณะ (Stephen, et al., 1991) ซึ่งอธิบายว่าความสว่างส่งผลกระทบต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมในสาธารณูปโภคชุมชน ส่วนในเรื่องของความสะอาด ร่องรอยจากการใช้งาน และทัศนวิสัย ถึงจะส่งผลน้อยต่อกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้งาน ก็เป็นส่วนหนึ่งที่อาจก่อให้เกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยด้วย ถ้าเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในจำนวนที่มากขึ้น อาจจะเป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัย ผลการวิจัยนี้ช่วยคัดกรององค์ประกอบสำคัญในสภาพแวดล้อมกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยในอาคารจอดรถและสามารถนำไปใช้ในการศึกษาหลักของอิทธิพลรวม (Interactive effect) ปัจจัยสภาพแวดล้อมกายภาพระดับความคุ้นชินและลักษณะประชากร ที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยในสภาพแวดล้อมของบุคคลในการศึกษาขั้นต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ข้อจำกัดในการวิจัย (Limitation)

การศึกษานำร่อง 1 นี้ เนื่องจากผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลซึ่งประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์ และรูปภาพ 5 ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพอย่างละ 1 ภาพ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าผลที่ได้ยังขาดความน่าเชื่อถือจะต้องมีการทำซ้ำเพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือได้ (Dependability) และการพึ่งพากับเกณฑ์อื่นเพื่อตรวจสอบความไว้วางใจในคุณภาพของข้อมูลที่ได้ก่อนการศึกษาขั้นต่อไป

2.6 การศึกษาขั้นต่อไป (Further study)

หลังจากผู้วิจัยได้ทำการศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัย (การศึกษานำร่อง 1) พบว่ายังขาดความน่าเชื่อถือของข้อมูล โดยพบถึงปัญหาของเครื่องมือที่เก็บข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิให้ทำการทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ ทำการพัฒนาเครื่องใหม่และเก็บข้อมูลใหม่อีกครั้ง ผู้วิจัยจึงทำการศึกษานำร่อง 2 คือการพัฒนาเครื่องมือเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การศึกษานำร่อง 2

: การพัฒนาเครื่องมือเพื่อศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม

จากการศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัย (การศึกษานำร่อง 1) ผู้วิจัยเห็นถึงปัญหาของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จากเดิมผู้วิจัยได้จัดชุดรูปภาพปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพเพียงปัจจัยละ 1 รูป ประกอบการสัมภาษณ์ โดยให้ผู้ให้ข้อมูลเลือกรูปภาพ 2 ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัย และให้เหตุผลประกอบ จากความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ยังขาดความน่าเชื่อถือของข้อมูล เนื่องจากมีปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพเพียงปัจจัยละ 1 รูป ซึ่งอาจเป็นการชี้นำข้อมูล เพื่อความน่าเชื่อถือ จึงควรมีรูปปัจจัยมากกว่า 1 รูป และทำการศึกษานำร่อง 2 เพื่อเป็นการทดสอบความน่าเชื่อถือและตรวจสอบความไว้วางใจในคุณภาพของข้อมูล โดยเนื้อหาในการศึกษานี้ประกอบไปด้วย วรรณกรรมปริทัศน์ มาตรฐานงานวิจัยเชิงคุณภาพ วิธีวิจัย ผลการศึกษา สรุปผลและอภิปราย ข้อจำกัดในงานวิจัย และการศึกษาขั้นต่อไป

การศึกษานำร่อง 2 เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการพัฒนาเครื่องมือเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัย โดยการลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลตัวอย่างผู้ใช้งานอาคารจอดรถ เท็กซัส เยาวราช กรุงเทพมหานครฯ ชุดใหม่ 20 คน เป็นเพศชาย 10 คน และเพศหญิง 10 คน ภายใต้วัตถุประสงค์เดิมคือ การคัดเลือกปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมภายในอาคารจอดรถ 2 ปัจจัย เพื่อใช้ในการศึกษาขั้นต่อไป ผู้วิจัยได้แสดงขั้นตอนในการศึกษาโดยสังเขปดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 พัฒนาเครื่องมือสำหรับการเก็บข้อมูล โดยการลงพื้นที่ถ่ายภาพสภาพแวดล้อมภายในอาคารจอดรถเพิ่มเติม

ขั้นตอนที่ 2 ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้งานจากการสัมภาษณ์ นำข้อมูลที่ได้จากการบันทึกเสียงมาถอดข้อมูล และสรุปออกมาเป็น 2 ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมมากที่สุด และนำไปพัฒนาเครื่องมือในการศึกษาหลักต่อไป โดยมีรายละเอียดของขั้นตอนดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 วรรณกรรมปริทัศน์

เนื่องจากการศึกษานำร่อง 2 เป็นการลงพื้นที่เก็บข้อมูลเพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือโดยใช้เครื่องมือที่ถูกพัฒนาจากการศึกษานำร่อง 1 ดังนั้นการทำวรรณกรรมปริทัศน์นี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นการทบทวนเรื่องการพัฒนาเครื่องมือ โดยเฉพาะในแง่ของการรักษามาตรฐานของงานวิจัยเชิงคุณภาพ

3.1.1 ความน่าเชื่อถือ (Credibility)

ในการศึกษางานวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยต้องสามารถตรวจสอบความเชื่อถือต่อความจริงที่ค้นพบและความเข้าใจของบริบทที่เที่ยงตรงและการตีความของผู้วิจัยเกี่ยวกับความจริง และความคิดของผู้ให้ข้อมูลว่าสอดคล้องกันหรือไม่

สามารถตรวจสอบความน่าเชื่อถือได้ด้วยการตรวจสอบสามเส้า (Triangulation) ในแบบต่างๆ ได้แก่ 1) การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล โดยพิจารณาแหล่งเวลา สถานที่บุคคลที่แตกต่างกัน ถ้าเวลา สถานที่หรือบุคคลในการเก็บข้อมูลต่างกันจะยังคงข้อมูลเดิมหรือไม่ 2) การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย เป็นการตรวจสอบจากผู้วิจัยหรือผู้ให้ข้อมูลที่ต่างกัน จะยังคงข้อมูลที่ค้นพบเหมือนเดิมหรือไม่ ถ้าเหมือนแสดงว่าข้อมูลที่ได้มามีความถูกต้อง 3) การตรวจสอบสามเส้า ด้านวิธีรวบรวมข้อมูล เน้นการตรวจสอบโดยการใช้ทฤษฎีที่หลากหลายถ้าข้อมูลที่ได้ ไปในทิศทางเดียวกันแสดงว่าข้อมูลที่ได้มีความถูกต้อง

ในการออกแบบงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือในการเก็บข้อมูลโดยมีภาพสภาพแวดล้อมจากปัจจัยละ 1 รูป เป็น 3 รูป ให้ตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลได้เลือกและให้เหตุผลประกอบถึง 2 ปัจจัย ที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยที่สุด โดยการศึกษานำร่อง 2 นี้ ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างชุดใหม่ทั้งหมดเพื่อเป็นการตรวจสอบความน่าเชื่อถือ โดยหลักการตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูลเพื่อข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือที่สุด

3.1.2 ความไว้เนื้อเชื่อใจ (Dependability)

หมายถึงความไว้วางใจในกระบวนการวิจัยอย่างระมัดระวังกับการดำเนินการตามกฎ ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ มีการเพิ่งพาข้อมูลเพื่อวิธีการต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัยซ้ำซ้อนกันผู้วิจัย ต้องสามารถจัดการได้และอธิบายได้อย่างเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาหาปัจจัยสภาพแวดล้อมกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม (การศึกษานำร่อง 1) โดยการลงพื้นที่เก็บข้อมูลและวิเคราะห์ หลังจากนั้นได้พัฒนาเครื่องมือ (การศึกษานำร่อง 2) และลงพื้นที่เก็บข้อมูลใหม่อีกครั้งเพื่อเป็น การตรวจสอบความแม่นยำของข้อมูลที่ได้มา

3.1.3 การถ่ายโอนผลการวิจัย (Transferability)

หมายถึงองค์ความรู้ที่เรียบเรียงอย่างดีสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับกลุ่มประชากรอื่นๆ ที่คล้ายกันได้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการอธิบายถึงบริบทของงานวิจัยที่ศึกษา การอธิบายบริบทอย่าง ละเอียด จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจบริบทของงานวิจัย และตัดสินใจได้ว่าสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ บริบทอื่นได้หรือไม่

ในการศึกษานี้ผู้วิจัยได้อธิบายบริบทของสถานที่อย่างชัดเจน รวมไปถึงรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยมาแสดง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาอาคารจอดรถเท็กซัส อย่างระเอียดเพื่อให้ผู้อ่านทราบถึงบริบทในงานวิจัยและตัดสินใจด้วยตนเองว่าจะนำผลการวิจัยจากการศึกษาครั้งนี้ ไปประยุกต์ใช้ในบริบทอื่นได้หรือไม่ อาจเป็นแนวทางในการศึกษาพื้นที่อาคารจอดรถอื่นหรืออาคารที่มีลักษณะคล้ายกันต่อไป

3.1.4 การยืนยันความเป็นกลาง หรือไม่มีอคติในการทำวิจัย (Confirmability)

หมายถึง การแยกแยะมุมมองความคิดเห็นหรือประสบการณ์ส่วนตัวของกลุ่มนักวิจัย ออกจากข้อมูลทำให้เกิดความเที่ยงตรงของข้อมูล โดยทั่วไป การยืนยันความเป็นกลางในงานวิจัยเชิงคุณภาพสามารถทำได้โดยการสังเกตและบันทึกบทบาท ข้อสันนิษฐาน หรือปฏิกิริยาของตนที่อาจมีผลต่อการเก็บข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล จะทำให้มองเห็นถึงปัญหาได้ชัดเจนขึ้น

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลโดยการให้ผู้ให้ข้อมูลเลือกรูปภาพพร้อมให้เหตุผลประกอบ ซึ่งผู้วิจัยทำแค่เพียงสอบถามและบันทึกเทปเท่านั้น ปราศจากการพูดคุยขณะสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้มาจากความรู้สึกจริงของผู้ให้ข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

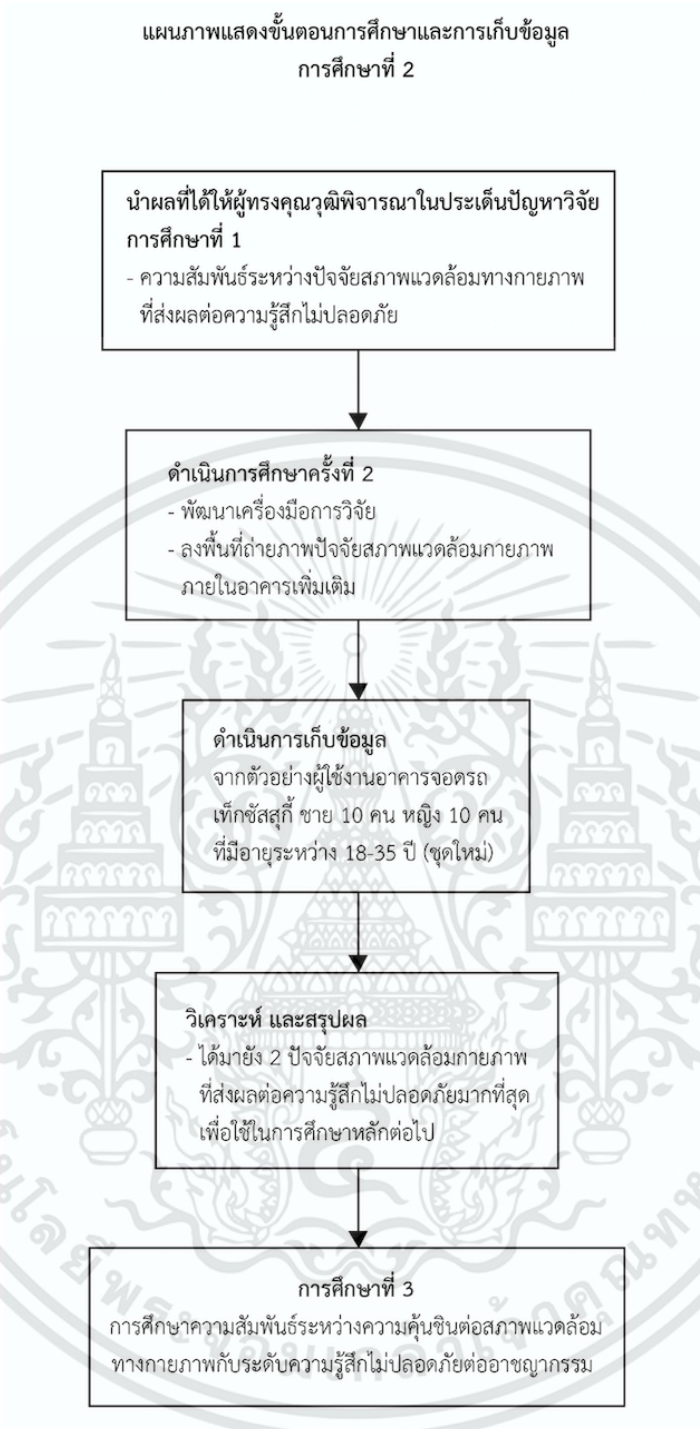

แผนภูมิที่ 3.1 : แสดงขั้นตอนการศึกษาและการเก็บข้อมูล การศึกษานำร่อง 2

ที่มา:ผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 วิธีการวิจัย (Methods)

งานวิจัยเชิงคุณภาพนี้เก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด 20 คน ที่มีช่วงอายุระหว่าง 18-35 ปี ประกอบด้วยเพศชาย 10 คนและเพศหญิง 10 คน มีรถยนต์ส่วนตัวและเป็นผู้ใช้งานอาคารจอดรถเท็กซัส เยาวราช โดยการศึกษานำร่อง 2 นี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลชุดใหม่ทั้งหมด

ผู้วิจัยลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลช่วงเดือนเมษายน 2562 ระหว่างวันที่ 18-20 เมษายน 2562 เริ่มตั้งแต่ 13.00 – 15.30 น.

3.2.1 ขั้นตอนการวิจัย

1) ผู้วิจัยใช้ประเด็นสภาพแวดล้อมกายภาพภายในที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัย เดิมจากการศึกษานำร่อง 1 คือระดับความสว่าง ความไม่เป็นระเบียบ ความสะอาด ร่องรอยที่เกิดจากการใช้งาน และทัศนวิสัย

2) ลงพื้นที่สำรวจสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารจอดรถและถ่ายภาพบริเวณที่มีลักษณะดังกล่าวเพิ่มเติม เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลอีกครั้ง โดยการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเพิ่มรูปภาพปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพเป็นปัจจัยละ 3 ภาพ ดังแสดงในตัวอย่างดังต่อไปนี้

รูปที่ 3.1 : ระดับแสงสว่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.2 : ความสะอาด

รูปที่ 3.3 : ความไม่เป็นระเบียบ

รูปที่ 3.4 : ร่องรอยจากการใช้งาน

รูปที่ 3.5 : ทัศนวิสัย

3) สัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง กลุ่มผู้ใช้งานอาคารจอดรถ ทั้งหมด 20 คน เป็นเพศชาย 10 คน และเพศหญิง 10 คน โดยให้ผู้ให้ข้อมูลเลือกรูปภาพที่ตนรู้สึกว่าส่งผลให้เกิดความรู้สึกไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปลอดภัยมากที่สุด 2 อันดับ พร้อมให้เหตุผลประกอบ สามารถดูแบบสัมภาษณ์ดังกล่าวได้ที่ (ภาคผนวก ก.)

4) ผู้วิจัยถอดเสียงสัมภาษณ์ที่บันทึกไว้และนำไปวิเคราะห์เนื้อหา ประกอบการเลือกภาพ

3.3 ผลการศึกษา

ผลการศึกษานำร่อง 2 ชี้ให้เห็นว่าความสว่างและความไม่เป็นระเบียบของสภาพแวดล้อมยังคงเป็นปัจจัยหลักที่ก่อให้เกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยเมื่อเทียบกับประเด็นอีก 3 ประเด็น คือ ความสะอาด ร่องรอยจากการใช้งาน และทัศนวิสัย

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล 14 จาก 20 คน ให้ความเห็นว่าปัจจัยระดับความสว่างและ 12 คน จาก 20 คนให้ความเห็นว่าความไม่เป็นระเบียบ ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยที่สุด ลำดับต่อมาคือปัจจัยด้านความสะอาดและร่องรอยการใช้งาน (6 คน) ตามด้วยปัจจัยทัศนวิสัย (3 คน)

ตารางที่ 3.1 : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลกับความรู้สึกไม่ปลอดภัยในการใช้อาคารแยกตามเพศของผู้ให้ข้อมูล การศึกษานำร่อง 2

	หญิง	ชาย	รวม
ความสว่าง	7	7	14
ความเป็นระเบียบ	6	5	11
ความสะอาด	3	3	6
ร่องรอยจากการใช้งาน	2	4	6
ทัศนวิสัย	1	1	2
รวม	20	20	40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนภูมิที่ 3.2 : แสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลกับความรู้สึกไม่ปลอดภัยในการใช้อาคารแยกตามเพศของผู้ให้ข้อมูล การศึกษานำร่อง 2

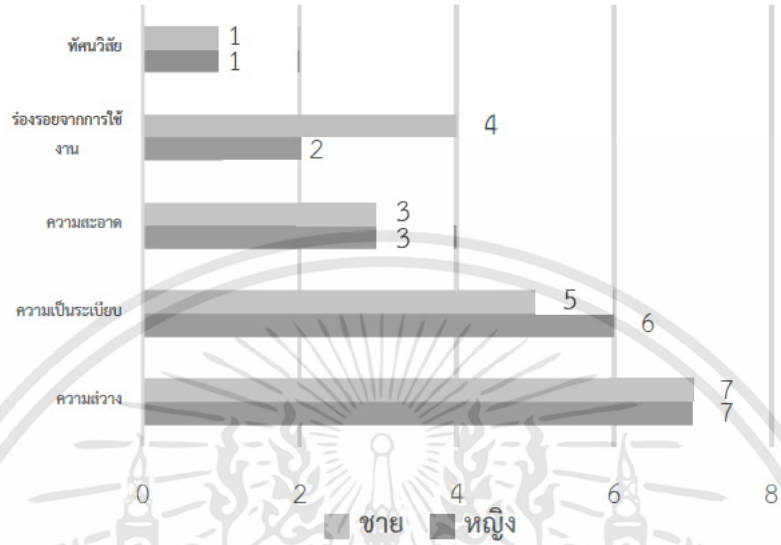

3.4 สรุปผลและอภิปราย (Conclusion and Discussion)

จากการศึกษานำร่อง 1 และการศึกษานำร่อง 2 ผลที่ได้สอดคล้องกัน แม้ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาเครื่องมือการเก็บข้อมูล และเปลี่ยนชุดผู้ให้ข้อมูลใหม่ทั้งหมด ผลที่ได้ยังแสดงให้เห็นว่าความสว่าง และความไม่เป็นระเบียบของสภาพแวดล้อมเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม จากผลที่ได้ทำให้ผู้วิจัยได้ 2 ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยไปใช้ประกอบในการศึกษาหลัก เพื่อตอบคำถามวิจัยในเรื่องของความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัย รวมไปถึงความแตกต่างระหว่างเพศที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม

3.5 ข้อจำกัดในการวิจัย

การศึกษานำร่อง 2 ผู้วิจัยได้ทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือในการเก็บข้อมูลแล้วโดยการเพิ่มรูปภาพสภาพแวดล้อมทางกายภาพทั้ง 5 ประเด็นที่ทำการศึกษาเพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลเลือก โดยไม่ชี้นำคำตอบ แต่ในด้านของลักษณะประชากรกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มอายุ ระหว่าง 18-35 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของผู้ใช้งานส่วนใหญ่ แต่ยังมีผู้ใช้งานที่มีอายุมากกว่าใช้งานเช่นกัน รวมไปถึงจำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดทั้งหมด 20 คน ผลที่ได้อาจไม่สามารถตอบคำถามแทนกลุ่มประชากรทั้งหมดได้

3.6 การศึกษาขั้นต่อไป (Further study)

ได้มายัง 2 ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารจอดรถที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม เพื่อนำมาเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพและความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมภายในอาคารจอดรถ (การศึกษาหลัก) โดยนำมาออกแบบเครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูลต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การศึกษาหลัก

: การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม

การศึกษาหลักนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารจอดรถและระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม และศึกษาความแตกต่างระหว่างเพศที่ส่งผลต่อระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม โดยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มคือ กลุ่มผู้ใช้งานอาคาร (คุ้นชิน) และกลุ่มที่ไม่เคยเข้าใช้งาน (ไม่คุ้นชิน) โดยการตอบแบบสอบถามระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม โดยการศึกษาหลักนี้ เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณซึ่งมีเนื้อหาในการศึกษาประกอบไปด้วย วรรณกรรมปริทัศน์ และ วิธีการวิจัย ผู้วิจัยได้แสดงขั้นตอนไว้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 พัฒนาเครื่องมือในการเก็บข้อมูลโดยการใช้ปัจจัยทางสภาพแวดล้อม 2 ปัจจัยที่ได้จากการศึกษานำร่อง ประกอบการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำเสนอออกมาเป็นแบบสอบถามรูปภาพปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล

ขั้นตอนที่ 2 เก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้ใช้งาน 80 คน และกลุ่มที่ไม่เคยเข้าใช้งานอาคาร 80 คน โดยใช้แบบสอบถามชุดเดียวกันในการเก็บข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูล และอภิปรายผล โดยรายละเอียดต่างๆ จะอธิบายในวิธีวิจัยต่อไป

4.1 วรรณกรรมปริทัศน์

รายละเอียดของเนื้อหาในวรรณกรรมปริทัศน์สำหรับงานวิจัยชิ้นนี้ประกอบไปด้วยการทบทวนและวิเคราะห์วรรณกรรมจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีการรับรู้ความคุ้นชิน (Habituation) ปัจจัยที่มีผลต่อความคุ้นชิน และปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ซึ่งส่งผลกระทบต่อความคุ้นชินกับสภาพแวดล้อม และความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม นอกจากนี้ยังทบทวนวิธีดำเนินการวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเลือกเอาข้อมูลจากหลากหลายสาขาวิชามาทบทวนเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ด้านล่างนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.1 ความคุ้นชิน (Habituation)

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, (2552) ได้ให้ความหมาย คุ้นชิน เป็นคำประสมที่เกิดจากคำว่า คุ้น หรือ คุ้นเคย กับคำว่า ชิน หรือ เคยชิน.

“คุ้น หมายความว่ารู้จักมีนัยความหมายว่าจึงไม่รู้สึกแปลก คุ้น แปลว่าจำได้เนื่องจากได้เห็น ได้พบมาแล้ว ชิน หมายความว่า เคยประสบมาแล้วบ่อย ๆ จนไม่รู้สึกแปลกหรือผิดปรกติ

คุ้นชิน เป็นคำรวมกริยา คุ้น กับ ชิน จึงมีความหมายว่าเคยพบเคยเห็นเคยมีประสบการณ์และได้ทำบ่อยๆ จนอาจเป็นพฤติกรรมปรกติที่ทำโดยไม่ต้องคิด”

หากมองตามนัยของด้านพฤติกรรมศาสตร์ ความคุ้นชิน (Habituation) คือหนึ่งในรูปแบบ กระบวนการเรียนรู้การดำรงชีวิตของสัตว์

พฤติกรรมความคุ้นชิน (Habitual behavior) คือการแสดงออกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าด้วยแนวทางเดิม เพื่อบรรลุเป้าหมายแน่นอนอย่างบ่อยครั้งจนกลายเป็นการตอบสนองต่อสถานการณ์นั้นอย่างอัตโนมัติภายใต้สภาพแวดล้อมเดิม (Verplanken B., 2004 and Verplanken B, Orbell S.,2003) โดย Bargh (1996) ได้จำแนกพฤติกรรมที่เป็นแบบอัตโนมัติหรือไม่อัตโนมัติ สามารถพิจารณาได้จาก 4 คุณสมบัติ ได้แก่ 1) การตระหนักถึงสิ่งที่ทำ 2) ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม 3) ประสิทธิผลในด้านจิตใจและ 4)การแสดงถึงความตั้งใจ

Garling (2004) กล่าวอ้างถึงพฤติกรรมในอดีตความตั้งใจและสถานการณ์ เป็นองค์ประกอบหลักที่ก่อให้เกิดพฤติกรรม พฤติกรรมความคุ้นชินอาจมีความสัมพันธ์โดยแปรผันพฤติกรรมที่ทำซ้ำๆในอดีตขณะที่อาจมีความสัมพันธ์ โดยแปรผกผันกับความตั้งใจ (อ้างถึงใน เสริมศักดิ์ พงษ์เมษา, สิทธา เจนศิริศักดิ์, 2013)

ในชีวิตประจำวันความคุ้นชินถูกใช้บ่อยแม้แต่การอธิบายพฤติกรรมของสัตว์ สัตว์จะหยุดตอบโต้ต่อสิ่งเร้าหรือค่อยๆตอบสนองลดลง เมื่อได้เรียนรู้แล้วว่าไม่เกิดประโยชน์หรือโทษกับการดำรงชีวิตติดต่อกันซ้ำๆ โดยที่ในครั้งแรกอาจตอบสนองเต็มที่ แต่ต่อมาสัตว์จะเรียนรู้ว่าสิ่งเร้านั้นไม่ทำให้เกิดผลเสียหรือมีอันตราย จึงค่อยๆตอบสนองลดลงและหยุดตอบสนองในที่สุด ซึ่งเป็นการประหยัดทั้งพลังงานและเวลาในการทำกิจกรรม เราเรียกการเรียนรู้แบบนี้ว่าความคุ้นชิน

กล่าวคือความคุ้นชิน จะเกิดขึ้นเฉพาะกับสิ่งเร้าที่สัตว์ได้เรียนรู้แล้วว่าไม่มีผลต่อการดำรงชีวิตของสัตว์เท่านั้น แต่ยังคงตอบโต้ต่อสิ่งเร้าอื่นด้วย (อุษณีย์ ยศยิ่งยวด, 2559 ; สุปราณี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลี้ยงพรพรรณ, 2556)

Thon (1987) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่าความคุ้นชินที่เกิดขึ้นครั้งแรกไม่ได้อยู่คงทนถาวร เมื่อเวลาผ่านไปสัตว์จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าเดิมได้อีกและจะค่อยๆเกิดความคุ้นชินรอบใหม่ซึ่งปริมาณของสิ่งเร้า จะมีผลต่อช่วงเวลาที่จะเกิดความคุ้นชินรอบใหม่ด้วย นอกจากนี้สิ่งแวดล้อมก็อาจมีผลต่อการเกิดความคุ้นชินด้วยทำให้สัตว์แต่ละตัวมีระยะเวลาที่ทำให้เกิดความคุ้นชินไม่เท่ากัน (อ้างถึงใน สุปาณี เลี้ยงพรพรรณ, 2556)

สรุปได้ว่าความคุ้นชินเป็นหนึ่งในกระบวนการเรียนรู้ของสัตว์รวมถึงมนุษย์ซึ่งเกิดจากการรับรู้ต่อสิ่งเร้าที่เกิดขึ้นซ้ำๆ แต่เมื่อสิ่งมีชีวิตรับรู้ว่าไม่เกิดประโยชน์ หรือไม่มีผลกระทบกับการดำรงชีวิตทำให้เกิดการตอบสนองของสัตว์เกิดเป็นความคุ้นชินแต่ความคุ้นชินนี้จะเกิดขึ้นในครั้งแรก เมื่อเวลาผ่านไปก็จะเริ่มตอบสนองต่อสิ่งเร้าเดิมอีกครั้งทำให้ เกิดความคุ้นชินรอบใหม่ กล่าวคือความคุ้นชินจะไม่อยู่คงทนถาวร ทั้งนี้ในประเด็นเรื่องทฤษฎีการรับรู้ ผู้วิจัยเลือกทบทวนมาเท่าที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเท่านั้น

4.1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อความคุ้นชิน

ความคุ้นชินนั้นเกิดจากการรับรู้ซ้ำๆ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำซ้ำๆ พบเจอบ่อยๆหรือการเข้าใช้งานบ่อยๆ จนเกิดเป็นความคุ้นชินซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อความคุ้นชินในงานวิจัยชิ้นนี้ได้กล่าวรวมถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ลักษณะของประชากร และพฤติกรรมการเข้าใช้งานของผู้ใช้งาน

จากการศึกษาของ Verplanken & Orbell (2003) และ Verplanken (2004) ได้แนะนำ ดัชนีชี้วัดความคุ้นชิน (The Self-Report Habit Index; SRHI) โดยอาศัยคุณ สมบัติ 3 ประการ ได้แก่ 1) พฤติกรรมที่ขาดการตระหนักถึงสิ่งที่กระทำ 2) มีความอยากในด้านจิตใจเกี่ยวกับการควบคุมพฤติกรรมและ 3) มีประสิทธิผลในด้านจิตใจ ดัชนีวัดที่ใช้ประกอบด้วย ความถี่ในการกระทำพฤติกรรมการกระทำโดยอัตโนมัติ การกระทำโดยขาดการตระหนักถึงสิ่งที่กระทำรู้สึกแปลกๆถ้าไม่ได้กระทำ การกระทำโดยปราศจากการคิด การกระทำบางอย่างที่ไม่ได้อาศัยความพยายาม การกระทำที่ดำเนินการเป็นประจำ (วัน, เดือน และสัปดาห์) เริ่มต้นทำก่อนที่จะตะหนักถึงสิ่งที่กำลังทำการกระทำที่ไม่ยาก ไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดเกี่ยวกับการกระทำลักษณะเป็นรูปแบบและการกระทำนี้เป็นเวลานาน ดัชนีเหล่านี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ควรมีการตรวจสอบพิจารณาและนำไปปรับใช้กับการศึกษาในด้านต่างๆ อ้างถึงใน (เสริมศักดิ์ พงษ์เมษา , สิทธา เจนศิริศักดิ์, 2013)

จากการทบทวนวรรณกรรม ชี้ให้เห็นว่าปัจจัยที่มีผลต่อความคุ้นชินประกอบด้วย 1) สภาพแวดล้อมทางกายภาพ 2) ลักษณะของประชากร และ 3) พฤติกรรมการเข้าใช้งาน ซึ่งสภาพแวดล้อมทางกายภาพและลักษณะของประชากร เช่นเพศหรือช่วงอายุอาจจะมีผล บ้าง แต่ที่เห็นได้ชัดเจนคือพฤติกรรมการเข้าใช้งาน ซึ่ง Verplanken & Orbell (2003) และ Verplanken (2004) ได้มีการพูดถึงไว้ในเรื่องดัชนีการการชี้วัดความคุ้นชิน คือการกระทำที่ดำเนินการเป็นประจำ เช่นการใช้งานอาคารจอดรถอยู่เป็นประจำอาจเกิดจากความจำเป็นหรือสถานที่ทำงานอยู่ใกล้เคียงกับบริเวณนั้น มีการพูดถึงระยะเวลา และความถี่ของการเข้าใช้งานในพื้นที่ (Repeated exposure) เป็นการใช้งานบ่อย ไปบ่อย เป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความคุ้นชิน แต่อย่างไรก็ตาม Hanson and Huff (1986) กล่าวว่าความถี่ในการแสดงพฤติกรรมซ้ำๆอาจจะไม่สามารถระบุได้ว่า เป็นพฤติกรรมความเคยชินเพราะเหตุผลสำหรับการกระทำพฤติกรรมนั้นซ้ำๆ อาจมาจากความตั้งใจหรือผ่านการคิดโดยรอบคอบแล้ว แต่ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้เคยและไม่เคยเข้าใช้งานเป็นตัวชี้วัดความคุ้นชินและไม่คุ้นชิน เนื่องจากความถี่ในการเข้าใช้งานอาจไม่สามารถอธิบายถึงความคุ้นชินในบริบทนี้ได้ เช่นผู้ใช้งานอาคารจอดรถบางรายที่มามากกว่า 5 ครั้ง ภายในระยะเวลา 1 เดือน กับผู้ที่มามากกว่า 5 ครั้งภายในระยะเวลา 1 ปี กล่าวคือผู้ใช้งานที่กลับมาใช้บริการซ้ำอาจทิ้งระยะเวลานาน จึงไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นผู้ที่คุ้นชินกับสถานที่ เพื่อให้งานวิจัยดำเนินลุล่วงต่อไป ผู้วิจัยจะมีการอธิบายเพิ่มเติมในวิธีวิจัยต่อไป

4.1.3 ความรู้สึกไม่ปลอดภัย หรือ ความหวาดกลัวอาชญากรรม (Fear of crime)

Greve (1998) และGobiel,Greve (2003) ได้นิยามความหมายความหวาดกลัวภัยอาช-ญากรรม ว่าเป็นโครงสร้างหลากมิติซึ่งประกอบด้วยการรับรู้ความรู้สึก และมิติด้านพฤติกรรม ความหวาดกลัวอาชญากรรม มิติด้านความรู้สึกจะเกิดก่อนปฏิกิริยา มิติด้านพฤติกรรมเกิดขึ้นหลังจากมิติทางด้านอารมณ์ความรู้สึก เกิดการรับรู้จากประสบการณ์ (อ้างถึงใน ทัพภาค สินพูลผล , 2559) ซึ่งสอดคล้องกับการให้ความหมายของความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของ James Garofalo (1981) ทั้ง 3 งานวิจัยข้างต้นได้อธิบายว่าเป็นการรับรู้ที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์เกี่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้องกับปัญหาอาชญากรรม และผลกระทบจากการรับรู้ปัญหาอาชญากรรม ที่ส่งผลต่อความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นต้น กล่าวคือความกลัวอาชญากรรม เป็นการตอบสนองทางอารมณ์ที่มีต่อภัยอันตราย และความวิตกกังวลผ่านการรับรู้ความรู้สึก และประสบการณ์

Herreveyhen (2010) ได้ศึกษาความหวาดกลัวอาชญากรรมโดยการวัดระดับความกลัวผ่านการชี้วัดดังต่อไปนี้ แบ่งเป็น 1) ระดับการรับรู้ในเรื่องความปลอดภัย (Perception of Safety Questions) หรือเรียกว่าการบอกความรู้สึกของตนเอง 2) การรับรู้ในเรื่องความเสี่ยงภัย ซึ่งเป็นผลของการที่บุคคลประเมินความแน่นอนของสภาพสังคมและสภาพแวดล้อมทางกายภาพในระดับใด หรือความรู้สึกหวาดกลัวภัยมีองค์ประกอบจากการประเมินความสัมพันธ์ของสังคม (อ้างถึงใน ทัพภาค สินพลูผล, 2559)

ยุวดี วงศ์วีระประเสริฐ (2561) พบว่าความรู้สึกปลอดภัยและความเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม เกี่ยวข้องกับปัจจัยหลายอย่างเช่น ลักษณะประชากร ลักษณะชุมชน เขตอาศัยรวมไปถึงสภาพแวดล้อมโดยรอบ และยังพบว่าการศึกษาประเภทนี้ยังขาดเครื่องมือในการสำรวจความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมที่เหมาะสมและต่อเนื่อง ตลอดจนแนวทางในการป้องกันความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ

Hale (1996) อธิบายว่าเพศเป็นปัจจัยที่ทำนายที่ดีที่สุดของความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมซึ่งในเรื่องของเพศ ความแตกต่างทางเพศเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ระดับความหวาดกลัวอาชญากรรมมีความแตกต่าง ส่วนใหญ่เรามักพบว่าเพศหญิงมีระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมมากกว่าเพศชาย แม้ระดับความหวาดกลัวของเพศหญิงจะสูงกว่าแต่อาชญากรรมส่วนมากมักเกิดกับเพศชาย

Callanan & Teasdale (2009) อธิบายถึงแนวคิด “ความย้อนแย้งว่าด้วยความหวาดกลัวการตกเป็นเหยื่อ” ได้อธิบายปรากฏการณ์ทำนองนี้ไว้ว่าดูเหมือนส่วนใหญ่ของผู้ที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมคือเพศชาย มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เป็นเพศหญิง แต่เพศหญิงกลับมักมีระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมที่สูงกว่า

War (1984) ได้ขยายความแนวคิดย้อนแย้งนี้ว่าเนื่องจากเพศหญิง มีศักยภาพในการปกป้องตัวเองที่ต่ำกว่าเมื่อเผชิญหน้ากับอาชญากรรม แม้ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมส่วนมากสำหรับเพศหญิงมักจำกัดความเพียงความหวาดกลัวต่อการถูกข่มขืน ทำให้ความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หวาดกลัวต่ออาชญากรรมอื่นๆสูงขึ้นด้วย

ในทางตรงกันข้าม กิตติศักดิ์ เจิมประเสริฐ และคณะ (2557) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบระดับความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมในหมู่บ้านเมืองเอก เผยให้เห็นว่าเพศชายมีระดับความกลัวต่ออาชญากรรมมากกว่าเพศหญิง เมื่อใช้ประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรมและการรับรู้เกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อทรัพย์เป็นตัวทำนาย ซึ่งตรงกับที่ May, และคณะ (2010) ได้วิเคราะห์ไว้ในการศึกษากรณีรัฐเคนทักกี สหรัฐอเมริกา และเช่นเดียวกับงานวิจัยของ ทัพภาค สินพลูผล (2559) ซึ่งจากการสรุปของทัพภาคกลับพบว่า อายุเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความหวาดกลัวอาชญากรรมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือกลุ่มที่มีอายุต่างกันมีระดับความหวาดกลัวที่ต่างกัน ซึ่งผลวิจัย ของทัพภาค สรุปว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อย กว่า 20 ปี มีระดับความหวาดกลัวอาชญากรรมน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 21 ปีขึ้นไป อาจเป็นเพราะระดับอายุที่ต่ำกว่าได้รับข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมน้อยกว่า เข้าไม่ถึงข้อมูลหรือไม่มีประสบการณ์โดยตรงกับคดีอาชญากรรม เช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 21 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เริ่มมีประสบการณ์ ในการใช้ชีวิตและรับรู้ถึงภัยอาชญากรรมต่อชีวิตและทรัพย์สินของตนเอง

จากการทำวรรณกรรมปริทัศน์ในเรื่องความรู้สึกไม่ปลอดภัย หรือความหวาดกลัวอาชญากรรมเป็นความรู้สึกหลังจากการรับรู้ถึงปัญหาของการเกิดอาชญากรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลายอย่างเช่น ลักษณะของประชากร สภาพแวดล้อมโดยรอบ และปัจจัยอื่นๆ ที่ทำให้เกิดเป็นความรู้สึกไม่ปลอดภัยหรือความหวาดกลัวอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นได้ และข้อจำกัดของงานวิจัยที่ผ่านมายังขาดเครื่องมือในการสำรวจความรู้สึกไม่ปลอดภัย เพื่อวัดระดับอาชญากรรมที่มาจากพื้นที่ได้ ผู้วิจัยจึงเห็นโอกาสที่จะศึกษาและออกแบบเครื่องมือในการเก็บข้อมูลต่อไป โดยเลือกสถานที่เป็นอาคารจอดรถ ซึ่งท้ายที่สุดของงานวิจัยอาจได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการ ศึกษาเพื่อลดหรือป้องกันการเกิดอาชญากรรมภายในอาคารจอดรถ หรืออาคารอื่นๆที่มีลักษณะทางกายภาพที่ใกล้เคียงกันได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.4 ความคุ้นชินที่มีผลต่อสภาพแวดล้อมกับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม

4.1.4.1 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

C.R. Jeffery (1972) กล่าวไว้ว่าการเกิดอาชญากรรมที่สูงนั้นมีความเกี่ยวพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ทั้งถนนซอกซอย สวนสาธารณะ ชุมชนต่างๆ หลายแห่งในเมือง เต็มไปด้วยอาชญากรรม ในบางย่านเต็มไปด้วยการฆาตกรรม บางย่านเต็มไปด้วยการปล้นจี้ ซึ่งในบางแห่งไม่มีการป้องกันอาชญากรรม อาจจะเกี่ยวข้องกับการวางผังเมือง ซึ่งจะต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมต่างๆที่เกี่ยวข้อง รวมถึงด้านจิตวิทยาและ สังคมวิทยา

Schneier, (2011) กล่าวถึงความคุ้นชินกับสภาพแวดล้อมใน TED Talk ในเดือนเมษายน 2011 ในหัวข้อ “The security mirage” ว่าคนเราจะรู้สึกว่าสิ่งที่ไม่คุ้นเคยไม่ว่าจะเป็นสิ่งของ สถานที่หรือผู้คนสามารถทำให้เกิดภัยมากกว่าสิ่งที่คุ้นเคย แต่มักเลินเล่อ กับสถานการณ์ที่พวกเขาคิดว่ามีอำนาจในการควบคุม ทำให้สามารถเกิดความไม่ปลอดภัยได้ เช่นเรื่องของอาชญากรรม เมื่อเราเริ่มคุ้นชินกับสภาพแวดล้อมทำให้เราเกิดความไม่ระมัดระวัง ซึ่งเป็นผลที่เกิดจากสัญชาตญาณความคุ้นชิน

ศาสตรา ศรีวะรมย์ (2557) สรุปว่าการเข้าใช้งานในพื้นที่นั้นจนเกิดความคุ้นชินกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพจะรู้สึกถึงความปลอดภัยและความไม่คุ้นชินก็มีผลทำให้รู้สึกไม่ปลอดภัยต่อพื้นที่นั้นๆเช่นกัน

4.1.4.2 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

บรมศักดิ์ กลั่นเรืองแสง, 2549 ได้ศึกษางานวิจัยของ Lynch (1973) ซึ่งอธิบายว่า สภาพแวดล้อมยังเป็นสิ่งที่กำหนดลักษณะพฤติกรรมของบุคคลที่อาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้นๆ และบุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน ย่อมมีพัฒนาการทางพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป โดยอาชญากรจะก่ออาชญากรรมได้ ต้องอาศัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมที่เปิดโอกาสให้ก่ออาชญากรรมได้ง่าย เช่น ในซอยที่เปลี่ยวมืดมีโอกาสที่จะถูกชิงทรัพย์หรือข่มขืนสูง ซึ่งในงานวิจัยของ Schweitzer และคณะ (1999) ค้นพบว่าระดับของอาชญากรรมในชุมชนเกี่ยวข้องกับข้อมูลบุคคล การ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกษา รายได้ อายุ ขนาดที่อยู่อาศัย อาชญากรรมเกิดขึ้นบ่อยกับพื้นที่อยู่อาศัยที่มีระดับการศึกษา และรายได้ที่ต่ำ Skogan and Maxfield (1981) ค้นพบว่าความกลัวอาชญากรรมเกิดขึ้นน้อยกับเด็ก และวัยกลางคนที่อาศัยอยู่ที่บ้านตนเองและมีเพื่อนบ้านเป็นเวลานาน กล่าวคือการมีความสัมพันธ์กันในชุมชนหรือสังคม ทำให้การเกิดอาชญากรรมน้อยลง แสดงให้เห็นว่าสภาพแวดล้อมทางสังคมเป็นอีกส่วนหนึ่งที่มีผลต่อการเกิดและการลดลงของอาชญากรรม

จากการทบทวนวรรณกรรม ความคุ้นชินที่มีต่อสภาพแวดล้อมกับความหวาดกลัวการเกิดอาชญากรรม สาเหตุของอาชญากรรมนั้น ย่อมเกี่ยวพันและขึ้นอยู่กับสถานการณ์ทางสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม สถานะชนชั้นทางสังคม สภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคม ต่างเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดอาชญากรรมได้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความหวาดกลัว ความสงบสุข และความไม่มั่นคงทางสังคมได้ และปกติคนเรามักจะรู้สึกว่าสิ่งที่ไม่คุ้นเคยทำให้รู้สึกถึงความไม่ปลอดภัย แต่เมื่อเราคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมนั้นๆแล้วกลับทำให้เราเกิดความไม่ระมัดระวังจึงเกิดความเสียหายตามมา

4.1.5 หลักการตรวจสอบมาตรฐานของเครื่องมือ งานวิจัยเชิงปริมาณ

การศึกษาหลักนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพและความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม จึงจำเป็นต่อการรักษามาตรฐานของเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย เพื่อให้ได้เครื่องมือที่มีมาตรฐาน ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาหลักการตรวจสอบเครื่องมือ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1.5.1 ความเที่ยงตรง (Validity)

หนึ่งในหลักการพื้นฐานของการวัดเชิงปริมาณ ความตรง (Validity) เป็นคุณสมบัติสำคัญในการพิจารณาคุณภาพของการวัด สามารถวัดค่าได้แม่นยำตรงตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด ตรงตามเนื้อหาสาระและความเป็นจริง ข้อมูลที่ได้จากการวัดค่าจะมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความตรงของเครื่องมือที่ใช้ ว่าสามารถวัดได้ถูกต้องครบถ้วนและตรงตามความเป็นจริงหรือไม่

4.1.5.2 ความเชื่อมั่น (Reliability)

เป็นคุณสมบัติที่บ่งชี้ว่าเครื่องมือวัดมีเสถียรภาพ หรือมีความคงเส้นคงวาในการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัด กล่าวคือไม่ว่าจะทำการวัดกี่ครั้งผลที่ได้ต้องยังมีค่าคงตัว ซึ่งวิธีการที่นิยมนำมาใช้มีดังนี้ 1) วิธีการทดสอบซ้ำ โดยการนำเครื่องมือลงพื้นที่เก็บข้อมูลจากกลุ่มเดียวกัน 2 ครั้งแล้วนำผลที่ได้มาหาค่าความสัมพันธ์ด้วยวิธีการของ Peason 2) วิธีการใช้เครื่องมือวัดที่มีความคล้ายคลึง และ 3) วิธีการหาค่าความคงตัวภายใน

4.1.5.3 ความเป็นปรนัย (Objectivity)

เป็นคุณสมบัติที่บ่งชี้ให้เห็นว่าการวัดปราศจากความลำเอียง หรือความอคติปราศจากอารมณ์และความรู้สึก ซึ่งมีวิธีที่ช่วยลดความลำเอียงดังนี้

1) ข้อความหรือคำถามที่ปรากฏในเครื่องมือวัดต้องชัดเจน กล่าวคือผู้วิจัยต้องเขียนคำถามให้ชัดเจน ให้ผู้ที่อ่านสามารถเข้าใจได้ตรงกันว่ามีสาระสำคัญเกี่ยวกับอะไร

2) กฎเกรณ์การตรวจให้คะแนนต้องแน่นอนชัดเจน ต้องทำการตรวจเนื้อหาในคำถามโดยให้คะแนนแต่ละข้อด้วยเกณฑ์ที่แน่นอน โดยไร้ซึ่งอคติ อารมณ์และความรู้สึก ผลการให้คะแนนจะต้องคงเดิม

3) การตีความหมายคะแนนจากการวัดต้องชัดเจน นักวิจัยต้องตีความหมายของคะแนนอย่างชัดเจนบนตรรกะหรือความสมเหตุสมผลตามหลักวิชา

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการตรวจสอบความปรนัย เนื่องจากความปรนัยเป็นเครื่องมือวัดที่มีคุณสมบัติจำเป็นของเครื่องมือวิจัยเชิงปริมาณทุกประเภท เพราะเครื่องมือที่มีความปรนัยสูง ส่งผลต่อความตรงและความเที่ยงตรงของเครื่องมือด้วย โดยในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจะนำเครื่องมือให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญช่วยตรวจสอบก่อนนำไปเก็บข้อมูลจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนภูมิที่ 4.1 : แสดงขั้นตอนการศึกษาและการเก็บข้อมูล การศึกษาหลัก

ที่มา:ผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 กรอบแนวคิด

ผู้วิจัยได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพได้แก่ 1) ระดับความสว่าง 2) ความไม่เป็นระเบียบ ภายใต้ทฤษฎี หน้าต่างแตก (Broken window) และความแตกต่างระหว่างเพศที่มีผลต่อระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมภายในอาคารจอดรถ เท็กซัส เยาวราช ซึ่ง 2 ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพนี้ได้จากการลงพื้นที่การศึกษานำร่อง โดยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มตัวอย่างที่เคยใช้งาน (คุ้นชิน) และ 2) กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเข้าใช้งาน (ไม่คุ้นชิน) ซึ่งได้กำหนดความคุ้นชินจากการเคยเข้าใช้งานของผู้ใช้งาน และเพื่อให้การศึกษานี้ชัดเจน ง่ายต่อการเข้าใจ ผู้วิจัยได้สรุปกรอบแนวคิดไว้ดังนี้

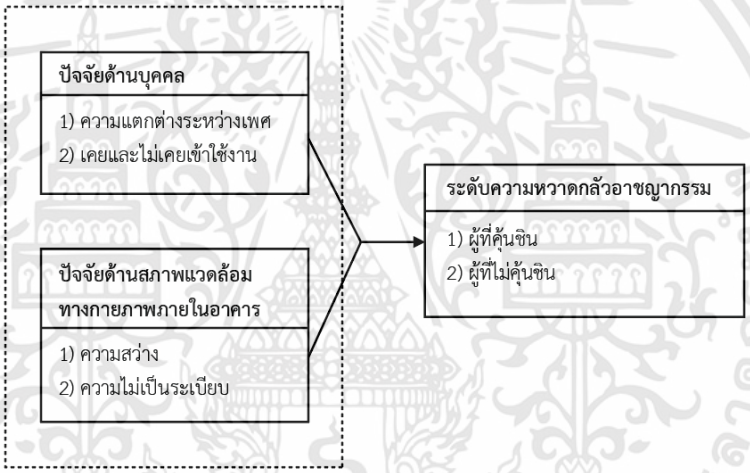

แผนภูมิที่ 4.2 แสดงกรอบแนวคิดทฤษฎีในการวิจัย

ที่มา:ผู้วิจัย

4.3 วิธีการวิจัย (Methods)

งานวิจัยเชิงปริมาณนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้งานอาคาร 2 กลุ่มคือกลุ่มผู้ใช้งานอาคารและกลุ่มที่ไม่เคยใช้งานอาคาร โดยมีรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยดังนี้

1) กลุ่มตัวอย่างผู้ใช้งานอาคาร (คุ้นชิน) ทั้งหมด 80 คน ที่มีช่วงอายุระหว่าง 18-35 ปี ประกอบด้วย เพศชาย 40 คนและเพศหญิง 40 คน มีรถยนต์ส่วนตัวและเป็นผู้ใช้งานอาคารจอดรถเท็กซัส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เยาวราช

2) กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเข้าใช้งานอาคาร (ไม่คุ้นชิน) ผู้วิจัยได้ทำการเลือกแบบเจาะจง (Purposive-Sampling) โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ที่ไม่เคยเข้าใช้งานและมีรถยนต์ส่วนตัวทั้งหมด 80 คน ที่มีช่วงอายุระหว่าง 18-35 ปี โดยแบ่งเป็นเพศชาย 40 คน และเพศหญิง 40 คน

4.3.1 ขั้นตอนการวิจัย

1) ผู้วิจัยทำการลงพื้นที่เก็บข้อมูลกลุ่มผู้ใช้งานอาคาร โดยการใช้สถานที่บริเวณในร้านเท็กซัสสุกี้ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณชั้น 1 ของอาคาร ขอความร่วมมือกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้งานโดยการอธิบายวัตถุประสงค์ของงานวิจัย หลังจากเสร็จการทำแบบสอบถามผู้วิจัยได้ประทับตราจอดรถฟรีให้กับกลุ่มตัวอย่างที่ได้เก็บข้อมูล

2) เริ่มทำการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม (ภาคผนวก ข.) พร้อมรูปภาพปัจจัยสภาพแวดล้อมกายภาพ 2 ประเด็นที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยมากที่สุด คือระดับความสว่าง และความไม่เป็นระเบียบของสภาพแวดล้อม โดยผู้วิจัยไม่ได้ระบุลักษณะปัจจัยสภาพแวดล้อมไปในรูปเพื่อไม่เป็นการชี้นำกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้จากการศึกษานำร่อง 2 ประกอบการทำแบบสอบถามดังแสดงในตัวอย่างดังต่อไปนี้

รูปที่ 4.1 : รูปภาพตัวอย่างปัจจัยแสงสว่าง (A)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.2 : รูปภาพตัวอย่างปัจจัยความไม่เป็นระเบียบ (B)

รูปที่ 4.3 : รูปภาพตัวอย่างปัจจัยแสงสว่าง (C)

รูปที่ 4.4 : รูปภาพตัวอย่างปัจจัยความไม่เป็นระเบียบ (D)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.5 : รูปภาพตัวอย่างปัจจัยแสงสว่าง (E)

รูปที่ 4.6 : รูปภาพตัวอย่างปัจจัยความไม่เป็นระเบียบ (F)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

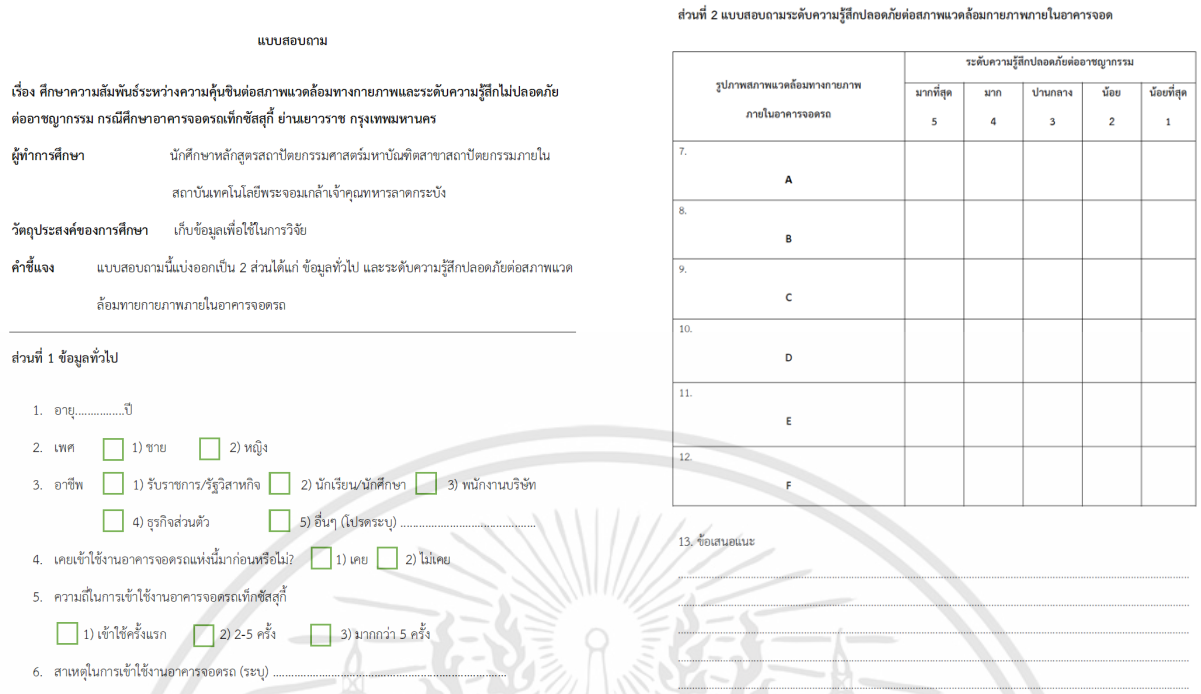

แบบสอบถาม

เรื่อง ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพและระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม กรณีศึกษาอาคารจอดรถเท็กซัสสุกี้ ย่านเยาวราช กรุงเทพมหานคร

ผู้ทำการศึกษา นักศึกษาหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาสถาปัตยกรรมภายใน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วัตถุประสงค์ของการศึกษา เก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนได้แก่ ข้อมูลทั่วไป และระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อสภาพแวดล้อมทายกายภาพภายในอาคารจอดรถ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. อายุ.....ปี
2. เพศ ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง
3. อาชีพ ☐ 1) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ☐ 2) นักเรียน/นักศึกษา ☐ 3) พนักงานบริษัท ☐ 4) ธุรกิจส่วนตัว ☐ 5) อื่นๆ (โปรดระบุ) .....
4. เคยเข้าใช้งานอาคารจอดรถแห่งนี้มาก่อนหรือไม่? ☐ 1) เคย ☐ 2) ไม่เคย
5. ความถี่ในการเข้าใช้งานอาคารจอดรถเท็กซัสสุกี้ ☐ 1) เข้าใช้ครั้งแรก ☐ 2) 2-5 ครั้ง ☐ 3) มากกว่า 5 ครั้ง
6. สาเหตุในการเข้าใช้งานอาคารจอดรถ (ระบุ) .....

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อสภาพแวดล้อมกายภาพภายในอาคารจอด

รูปภาพสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารจอดรถ	ระดับความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรม				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
7. A					
8. B					
9. C					
10. D					
11. E					
12. F					

13. ข้อเสนอแนะ .....

(ภาคผนวก ข. ตัวอย่างแบบสอบถาม สำหรับการศึกษาหลัก)

3) หลังจากเก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้ใช้งานครบตามกำหนด ผู้วิจัยจึงจะเริ่มเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเข้าใช้งานอาคารจอดรถ เท็กซัส เยาวราช โดยการใช้แบบสอบถามชุดเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้งานอาคาร

4) นำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมาประมวลหาความสัมพันธ์ระหว่างความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพกับระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม และความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม นำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้โปรแกรมทางสถิติวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ สรุปผล และอภิปราย เสนอแนะเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาต่อไป

4.3.2 เครื่องมือที่ใช้การวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จากการศึกษาทฤษฎีของนักวิชาการ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยแบบสอบถามแบ่งออก 2 ส่วน คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ เพศ อาชีพ การเคยเข้าใช้งานอาคารจอดรถ และความถี่ในการเข้าใช้งาน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับระดับความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรม โดยดูจากรูปภาพสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ภายในอาคารจอดรถ ซึ่งจะใช้เกณฑ์ในการให้คะแนนแบบ Likert Scale สำหรับวัดระดับความรู้สึกความปลอดภัยต่ออาชญากรรม โดยให้ค่าคะแนน ดังนี้

คะแนน		ความหมาย
5	หมายถึง	รู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมมากที่สุด
4	หมายถึง	รู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมมาก
3	หมายถึง	รู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมปานกลาง
2	หมายถึง	รู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมน้อย
1	หมายถึง	รู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการแปลผลค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้แบ่งระดับเป็น 5 ระดับ โดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (arithmetic mean) เพื่อหาช่วงกว้างของอันตรภาคชั้นดังนี้

$$\text{ช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}}$$

$$= \frac{5 - 1}{5}$$

$$= 0.80$$

จากนั้นนำมาจัดช่วงคะแนน และกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คะแนน		ความหมาย
4.21 - 5.00	หมายถึง	รู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมมากที่สุด
3.41 - 4.20	หมายถึง	รู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมมาก
2.61 - 3.40	หมายถึง	รู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมปานกลาง
1.81 - 2.60	หมายถึง	รู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมน้อย
1.00 - 1.80	หมายถึง	รู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมน้อยที่สุด

4.3.3 สถิติที่ใช้ในงานวิจัย

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ โดยการใช้โปรแกรม SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา เพื่อวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และระดับความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรม โดยสถิติที่ใช้ ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติเชิงอนุมาน เพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ t-test สำหรับกลุ่มตัวแปรอิสระ 2 กลุ่ม

4.4 ผลการศึกษาหลัก

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพและระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม กรณีศึกษาอาคารจอดรถเท็กซัส เยาวราช กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม ซึ่งแบ่งออกเป็นความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารจอดรถ และเพศของผู้ใช้บริการอาคารจอดรถ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 160 คน โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล โดยแบ่งการนำเสนอข้อมูลเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลระดับความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรม ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และเพศกับระดับความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามนั้น เป็นการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ อายุ เพศ อาชีพ การเคยเข้าใช้งานอาคารจอดรถ และความถี่ในการเข้าใช้งาน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4.1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ลักษณะประชากรของผู้ให้ข้อมูล

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคล	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
1. 18 – 20 ปี	17	10.63
2. 21 – 25 ปี	43	26.88
3. 26 – 30 ปี	46	28.75
4. 31 – 35 ปี	52	32.50
5. 36 – 40 ปี	2	1.25
$\bar{X}$ = 27.36±4.981 ปี, Min = 18 ปี, Max = 38 ปี		
รวม	160	100.0
เพศ		
1. ชาย	80	50.00
2. หญิง	80	50.00
รวม	160	100.0
อาชีพ		
1. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	14	8.81
2. นักเรียน/นักศึกษา	45	28.30
3. พนักงานบริษัท	53	33.33
4. ธุรกิจส่วนตัว	42	26.42
5. อื่นๆ (.....)	5	3.14
รวม	159	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4.1 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ลักษณะประชากรของผู้ให้ข้อมูล (ต่อ)

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคล	จำนวน	ร้อยละ
การเคยเข้าใช้งานอาคารจอดรถ		
1. เคย	80	50.00
2. ไม่เคย	80	50.00
รวม	160	100.0
ความถี่ในการเข้าใช้งานอาคารจอดรถ		
1. เข้าใช้งานครั้งแรก	10	12.50
2. 2 – 5 ครั้ง	27	33.75
3. มากกว่า 5 ครั้ง	43	53.75
รวม	80	100.0

จากตารางที่ 4.4.1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่ใช้งานอาคารจอดรถเท็กซัส เยาวราช กรุงเทพมหานคร จำนวน 160 คน สามารถสรุปได้ ดังต่อไปนี้

ลักษณะประชากรของผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามอายุ

กุล่มตัวอย่างผู้ใช้งานอาคารจอดรถส่วนใหญ่ จะมีอายุระหว่าง 31 – 35 ปี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 32.50 รองลงมา คือ มีอายุระหว่าง 21 – 25 ปี, 26 – 30 ปี, และ 18 – 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.88, 28.75, และ 10.63 ตามลำดับ ในขณะที่มีกลุ่มผู้ใช้งานเพียงร้อยละ 1.25 ที่มีอายุระหว่าง 36 – 40 ปี โดยที่ผู้ใช้งานอาคารจอดรถจะมีอายุเฉลี่ย 27.36 ปี อายุต่ำสุด 18 ปี และอายุมากสุด 38 ปี

ลักษณะประชากรของผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามเพศ

กุล่มตัวอย่างผู้ใช้งานอาคารจอดรถ จะแบ่งออกเป็น เพศชายจำนวน 80 คน และเพศหญิงจำนวน 80 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 50 เท่าๆ กัน

ลักษณะประชากรของผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามอาชีพ

กุล่มตัวอย่างผู้ใช้งานส่วนใหญ่ จะประกอบอาชีพพนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมา คือ นักเรียน/นักศึกษา ประกอบธุรกิจส่วนตัว และรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ซึ่งคิดเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร้อยละ 28.30, 26.42, และ 8.81 ตามลำดับ ในขณะที่เพียงร้อยละ 3.14 นั้น จะประกอบอาชีพอื่นๆ

ลักษณะประชากรของผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามการเคยเข้าใช้งานอาคารจอดรถ

สำหรับการเข้าใช้งานอาคารจอดรถนั้น จะแบ่งออกเป็นกลุ่มที่เคยเข้าใช้งานจำนวน 80 คน และไม่เคยเข้าใช้งานจำนวน 80 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 50 เท่าๆ กัน

ลักษณะประชากรของผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามความถี่ในการเข้าใช้งานอาคารจอดรถ

สำหรับผู้ที่เคยใช้งานอาคารจอดรถมาก่อนนั้น ส่วนใหญ่จะมีความถี่ในการเข้าใช้งานมากกว่า 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 53.75 รองลงมา คือ เคยเข้าใช้งาน 2 – 5 ครั้ง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 33.75 ในขณะที่ มีเพียงร้อยละ 12.50 ที่เข้าใช้งานเป็นครั้งแรก

4.4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรม

การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรม ของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 160 คน จะแบ่งออกตามรูปภาพของปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพ จำนวน 6 ภาพ โดยจะนำเสนอข้อมูลในรูปของค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลระดับความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมของผู้เข้าใช้งานอาคารจอดรถ โดยมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 4.4.2 ตารางผลวิเคราะห์ข้อมูลระดับความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรม

รูปภาพสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ภายในอาคารจอดรถ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	ระดับความรู้สึกปลอดภัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. สภาพแวดล้อม A	2 (1.25)	3 (1.88)	32 (20.00)	85 (53.13)	38 (23.75)	2.04	0.792	น้อย
2. สภาพแวดล้อม B	2 (1.25	42 (26.25)	86 (53.75)	26 (16.25)	4 (2.50)	3.08	0.757	ปานกลาง
3. สภาพแวดล้อม C	5 (3.13)	17 (10.63)	38 (23.75)	72 (45.00)	28 (17.50)	2.37	0.994	น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4.2 ตารางผลวิเคราะห์ข้อมูลระดับความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรม (ต่อ)

รูปภาพสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ภายในอาคารจอดรถ	ระดับความคิดเห็น					$\overline{X}$	S.D.	ระดับความรู้สึกปลอดภัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
4. สภาพแวดล้อม D	29 (18.13)	54 (33.75)	42 (26.25)	25 (15.63)	10 (6.25)	3.42	1.141	มาก
5. สภาพแวดล้อม E	1 (0.63)	20 (12.50)	63 (39.38)	60 (37.50)	16 (10.00)	2.56	0.859	น้อย
6. สภาพแวดล้อม F	2 (1.25)	34 (21.25)	48 (30.00)	59 (36.88)	17 (10.63)	2.66	0.972	ปานกลาง
รวม						2.69	0.653	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4.2 พบว่า ระดับความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมของผู้ใช้งานอาคารจอดรถ เท็กซัส เยาวราช กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.69, S.D. = 0.653) โดยที่ผู้ใช้งานส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า สภาพแวดล้อม D ให้ความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.42, S.D. = 1.141) ในขณะที่รองลงมา คือ สภาพแวดล้อม B ($\overline{X}$ = 3.08, S.D. = 0.757) และสภาพแวดล้อม F ($\overline{X}$ = 2.66, S.D. = 0.972) ที่ให้ความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมในระดับปานกลาง ในขณะที่สภาพแวดล้อมที่มีค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมที่น้อยที่สุด คือ สภาพแวดล้อม A ($\overline{X}$ = 2.04, S.D. = 0.792) ซึ่งผู้ใช้งานมีความคิดเห็นว่ามีความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมในระดับน้อย

4.4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และเพศ กับระดับความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรม

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และเพศ กับระดับความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรม ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 160

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คน ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์โดยใช้ t-test ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสำหรับกลุ่มตัวแปรอิสระ 2 กลุ่ม ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล ดังแสดงรายละเอียดต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 4.4.3

H_0: ความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารจอดรถ จะมีผลต่อระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม

H_1: ความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารจอดรถ ไม่มีผลต่อระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม

ตารางที่ 4.4.3 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมกับความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

รูปภาพสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารจอดรถ	การเข้าใช้งานอาคารจอดรถ				t	p - value
	เคย		ไม่เคย			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. สภาพแวดล้อม A	2.21	0.924	1.86	0.590	2.857[a]	0.002*
2. สภาพแวดล้อม B	3.30	0.818	2.85	0.618	3.927[a]	0.000*
3. สภาพแวดล้อม C	2.66	1.090	2.08	0.792	3.900[a]	0.000*
4. สภาพแวดล้อม D	3.63	1.107	3.21	1.144	2.318	0.011*
5. สภาพแวดล้อม E	2.86	0.853	2.26	0.759	4.700	0.000*
6. สภาพแวดล้อม F	3.13	0.946	2.19	0.748	6.952[a]	0.000*

* มีระดับนัยสำคัญ 0.05

a. $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$

จากตารางที่ 4.4.3 ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมภายในอาคารจอดรถกับความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ด้วย independent sample t-test สามารถสรุปได้ ดังนี้

เมื่อพิจารณาความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมภายในอาคารจอดรถในภาพรวม พบว่า ผู้ที่ไม่เคยใช้งานอาคารจอดรถ ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่มีความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมดังกล่าว จะมีความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมมากกว่าผู้ที่เคยใช้งานอาคารจอดรถ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความคุ้นชินต่อสถานที่ดังกล่าว อย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมภายในอาคารจอดรถตามแต่ละจุดของสภาพแวดล้อม พบว่า ผู้ที่ไม่มีความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมในทุกจุด ทั้ง A, B, C, D, E, และ F จะมีความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมมากกว่าผู้ที่มีความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมนั้นๆ อย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) เช่นเดียวกัน

สมมติฐานที่ 4.4.4

H_0: เพศหญิง จะมีระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมภายในอาคารจอดรถไม่ต่างจากเพศชาย

H_1: เพศหญิง จะมีระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมภายในอาคารจอดรถมากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.4.4 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมกับเพศ

รูปภาพสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารจอดรถ	เพศ				t	p - value
	ชาย		หญิง			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. สภาพแวดล้อม A	2.16	0.849	1.91	0.715	2.015	0.046*
2. สภาพแวดล้อม B	3.30	0.664	2.85	0.781	3.927	0.000*
3. สภาพแวดล้อม C	2.64	1.034	2.10	0.880[a]	3.540	0.001*
4. สภาพแวดล้อม D	3.68	1.016	3.16	1.206	2.907	0.004*
5. สภาพแวดล้อม E	2.80	0.753	2.33	0.897[a]	3.628	0.000*
6. สภาพแวดล้อม F	2.94	0.891	2.38	0.973	3.814	0.000*
รวม	2.92	0.594	2.45	0.630	4.799	0.000*

* มีระดับนัยสำคัญ 0.05

a. $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$

จากตารางที่ 4.4.4 ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมภายในอาคารจอดรถกับปัจจัยส่วนบุคคลในเรื่องเพศ ด้วย independent sample t-test สามารถสรุปได้ ดังนี้

เมื่อพิจารณาความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมภายในอาคารจอดรถในภาพรวม พบว่า เพศหญิง จะมีความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมมากกว่าเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$)

เมื่อพิจารณาความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรมภายในอาคารจอดรถตามแต่ละจุดของสภาพแวดล้อม พบว่า เพศหญิงจะมีความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมในสภาพแวดล้อมทุกจุด ทั้ง A, B, C, D, E, และ F มากกว่าเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) เช่นเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5
อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยหลักในวิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารจอดรถ และระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม และศึกษาความแตกต่างระหว่างเพศที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรข้างต้นทั้งสอง อย่างไรก็ตาม ก่อนที่จะได้มีการดำเนินการศึกษาหลัก ผู้วิจัยได้ทำการศึกษานำร่องเพื่อให้ได้มาซึ่งปัจจัยด้านกายภาพที่มีผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัย รวมถึงมีการทดสอบและพัฒนาเครื่องมือที่จะนำไปใช้ในการศึกษาหลัก ดังนั้นในบทต่อไปนี้ ผู้วิจัยจะสรุปผลการศึกษาแยกตามนี้ 1) การศึกษานำร่อง 1 การศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมกายภาพที่มีผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัย 2) การศึกษานำร่อง 2 การพัฒนาเครื่องมือเพื่อศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม และ 3) การศึกษาหลัก คือการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม ในบทนี้ผู้วิจัยได้ทำการสรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในอาคาร ข้อจำกัดในงานวิจัย และข้อเสนอแนะในการศึกษาขั้นต่อไป ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 การศึกษานำร่อง 1 : การศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัย

ผลจากการศึกษานำร่องนี้ ชี้ให้เห็นว่าจากปัจจัยภายภาพ 5 ปัจจัยซึ่งประกอบด้วย ความสว่าง ความไม่เป็นระเบียบ ความสะอาด ร่องรอยจากการใช้งาน และทัศนวิสัย พบว่าปัจจัยพบว่า ปัจจัยด้านความสว่าง และความไม่เป็นระเบียบ ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมมากที่สุด จากข้อมูลการให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลระบุว่า สภาพแวดล้อมที่มืดผู้คนรู้สึกกลัวถึงอันตรายที่ซ่อนอยู่ หรืออาจมองไม่เห็น และความไม่เป็นระเบียบ รู้สึกอึดอัด และเกิดความไม่ปลอดภัยจากการเฉียวชนที่จะเกิดกับสิ่งของที่ระเกะระกะ และเกิดอันตรายกับตัวเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และรถยนต์ที่นำไปจอดได้

นอกจากนี้พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านแสงสว่าง และความสะอาด ในขณะที่ร่องรอยจากการใช้งานส่งผลกับความรู้สึกเพศชายมากกว่าเพศหญิง ส่วนความไม่เป็นระเบียบ และทัศนวิสัยส่งผลต่อความรู้สึกของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้งเพศชายและเพศหญิงในจำนวนที่เท่ากัน

5.1.2 การศึกษานำร่อง 2 : การพัฒนาเครื่องมือเพื่อศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม

ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยใช้แบบสัมภาษณ์เดิม แต่เพิ่มรูปภาพปัจจัยสภาพแวดล้อมกายภาพภายในอาคารจอดรถ จากปัจจัยละ 1 ภาพ เป็นปัจจัยละ 3 ภาพ เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลมีตัวเลือกในการตอบแบบสัมภาษณ์ และทำการเปลี่ยนชุดผู้ให้ข้อมูลใหม่ทั้งหมด เพื่อเป็นการตรวจสอบความเชื่อถือได้ (Credibility) และ ความพึ่งพากับเกณฑ์อื่นๆ (Dependability) ซึ่งผลที่ได้ยังคงเดิมคือความสว่างและความไม่เป็นระเบียบ คือปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมของผู้ใช้งานอาคารจอดรถเท็กซัส เยาวราช มากที่สุด

5.1.3 การศึกษาหลัก

เป็นการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพและระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มคือ กลุ่มตัวอย่างผู้ใช้งานอาคาร (ผู้ที่คุ้นชิน) จำนวน 80 คน เป็นเพศชาย 40 คน เพศหญิง 40 คน และกลุ่มตัวอย่างผู้ที่ไม่เคยเข้าใช้งาน (ผู้ที่ไม่คุ้นชิน) ในจำนวนเท่ากัน โดยออกแบบเครื่องมือในการเก็บข้อมูลซึ่งประกอบด้วยแบบสอบถาม และรูปภาพปัจจัยสภาพแวดล้อมทั้งหมด 6 ภาพ พบว่าผู้ที่ไม่คุ้นชินต่อสภาพแวดล้อม จะมีความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมมากกว่าผู้ที่คุ้นชินอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อเปรียบเทียบในเรื่องของเพศ เพศหญิงมีระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมมากกว่าเพศชาย และเพศหญิงมีความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมในทั้ง 2 ปัจจัย ทั้งด้านความสว่างและความไม่เป็นระเบียบ มากกว่าเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษานำร่อง 1 พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยภายในอาคารจอดรถประกอบด้วย 5 ปัจจัย ได้แก่ ความสว่าง ความไม่เป็นระเบียบ ความสะอาด ร่องรอยการใช้งาน และทัศนวิสัย แต่หลังจากการเก็บข้อมูลเพื่อกลั่นกรองปัจจัยทางกายภาพพบว่า 2 ปัจจัยที่มีผลมากที่สุดคือ ความสว่าง และความไม่เป็นระเบียบ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี Broken window (หน้าต่างแตก) ที่ Wilson & Kelling (1982) ได้อธิบายถึงสัญญานความไม่เป็นระเบียบของสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่นำไปสู่ความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรมได้ และหลังจากทำการศึกษาหลัก พบว่าผู้ที่มีความคุ้นชินมีระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยน้อยกว่าผู้ที่ไม่คุ้นชิน และจาก 2 ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ได้ทำการศึกษา พบปัจจัยที่มีผลต่อระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรมมากที่สุด คือปัจจัยด้านแสงสว่าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศาสตรา ศรีวะรมย์ (2557) ที่ศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมกายภาพภายในอาคารสถานศึกษา และงานวิจัยของ องุ่นทิพย์ ศรีสุวรรณ (2016) ซึ่งทั้งสองงานวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกปลอดภัยมากที่สุดคือแสงสว่าง

นอกจากนี้ในเรื่องของเพศ ผู้วิจัยพบว่าและเพศหญิงมีระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม ภายในอาคารจอดรถ เท็กซัส เยาวราช มากกว่าเพศชาย อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งประเด็นนี้ยังคงย้อนแย้งกับงานวิจัยที่ผ่านมาของ กิตติศักดิ์ เจิมสิทธิประเสริฐ และคณะ (2557) ที่สรุปผลว่าเพศชาย มีระดับความหวาดกลัวมากกว่าเพศหญิง

5.3 แนวทางในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในอาคารจอดรถเก่า และลดความหวาดกลัว อาชญากรรม

จากการศึกษาสภาพแวดล้อมกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยภายในอาคารได้แก่ ความสว่าง และความไม่เป็นระเบียบ เพื่อง่ายต่อการปรับปรุงและทำความเข้าใจผู้วิจัยได้สรุปข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

5.3.1 ความสว่าง

ผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 2 วิธีในการจัดการเรื่องความสว่างคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1) โคมส่องสว่าง เราสามารถจัดการกับความสว่างได้หลายรูปแบบดังนี้

- ระดับความสว่าง มาตรฐานความเข้มแสงสว่าง ปี 2561 ในบริเวณพื้นที่ทั่วไปที่มีการสัญจรของบุคคลและ/หรือยานพาหนะในภาวะปกติและบริเวณที่มีการสัญจรในภาวะฉุกเฉิน ภายในอาคาร กำหนดค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่างอยู่ที่ 100 ลักซ์

- สีของแสง โทนสีของแสงไฟส่องสว่างเป็นสิ่งสำคัญ เพราะมีผลต่อความรู้สึกของผู้ใช้งานอาคาร กรณีภายในอาคารจอดรถควรเป็นแสง Day light white ซึ่งมีแสงขาวโทนฟ้าสว่าง

- Motion sensor การใช้ Motion sensor เป็นการใช้แสงไฟแบบอัตโนมัติในบางจุดที่เป็นมุมอับ ซึ่งถ้ามีการเคลื่อนไหว ไฟถึงจะติด เมื่อไม่มีการเคลื่อนไหวเป็นเวลานาน ไฟจะดับลง เป็นการลดการเกิดอาชญากรรมและประหยัดค่าใช้จ่ายได้ดี

2) ทาสีเพื่อความสว่าง เราสามารถเลือกใช้สีเพื่อให้ภายในอาคารสว่างขึ้นเมื่อแสงตกกระทบเช่น สีขาว หรือสีอ่อน เป็นต้น โดยการทาทั้งพื้น ผนัง และเพดาน และควรดูแลให้ใหม่อยู่ตลอดเวลา

5.3.2 ความเป็นระเบียบ

การจัดการให้พื้นที่ภายในอาคารจอดรถเป็นระเบียบ เพื่อการลดการเกิดอาชญากรรม ผู้วิจัยได้เสนอไว้ดังนี้

1) จัดสัดส่วนพื้นที่ให้เป็นระเบียบ แยกส่วนที่จอดรถยนต์กับมอเตอร์ไซค์ ให้ชัดเจน

2) พื้นที่จอดรถไม่ควรมีสิ่งกีดขวางอื่นๆ เช่น รถเข็น หรือของใช้ที่ไม่เกี่ยวข้อง เพื่อลดมุมอับ ทำให้ทัศนวิสัยดี ไม่เป็นที่หลบซ่อนของอาชญากรได้

3) ไม่ควรมีบุคคลภายนอก ที่ไม่เกี่ยวข้องนอกเหนือจาก รปภ. มาอาศัย หรือทำกิจกรรมที่ไม่พึงประสงค์ภายในอาคารจอดรถ

และงานวิจัยนี้ยังสามารถเป็นแนวทางในการออกแบบ และปรับปรุงอาคารจอดรถเพื่อลดปัญหาอาชญากรรม รวมไปถึงให้ผู้ใช้งานรู้สึกถึงความปลอดภัยในการเข้าใช้งานอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปภาพที่ 5.1 : ภายนอกอาคารจอดรถโรงแรมไอบิส กรุงเทพฯ ที่ทำการปรับปรุง จากอาคารจอดรถเก่า

ที่มา : www.parkinglot.in.th/parking

รูปภาพที่ 5.2 : ภายในอาคารจอดรถ เทพื้น และทาสีขาวใหม่

ที่มา : www.parkinglot.in.th/parking

รูปภาพที่ 5.3 : บริเวณที่จอดรถภายในอาคาร

ที่มา : www.parkinglot.in.th/parking

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 ข้อจำกัดในงานวิจัย

การศึกษานี้มีข้อจำกัดในเรื่องอายุของกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากในการศึกษาผู้วิจัยได้กำหนดอายุกลุ่มตัวอย่าง ตั้งแต่ 18 ปี – 35 ปี ซึ่งผลที่ได้ อาจไม่สามารถสรุปผลแทนประชากรทั้งหมดได้

อีกประเด็นคือเรื่องเครื่องมือ ผู้วิจัยเลือกใช้แบบสอบถาม ประกอบกับรูปภาพสภาพแวดล้อมที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการถ่ายภาพเองในสถานที่จริง ซึ่งมีหลายปัจจัยที่เราไม่สามารถควบคุม หรือจัดการได้ เช่น เรื่องของแสง และสิ่งของที่อยู่ในภาพ ในประเด็นนี้สามารถนำไปต่อยอด หรือปรับปรุงในงานวิจัยต่อไปได้

5.5 ข้อเสนอแนะในการศึกษาขั้นต่อไป

การศึกษาครั้งนี้ ใช้กรณีศึกษาเป็นอาคารจอดรถเท็กซัส เยาวราช ซึ่งเป็นแค่ตัวอย่างการศึกษาเพียงที่เดียวเท่านั้น สามารถนำไปต่อยอดในการศึกษาในบริบทอื่นที่ใกล้เคียง และการศึกษานี้ได้กำหนดประเด็นการศึกษาไว้แค่ปัจจัยความคุ้นชิน และ เพศ ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรมปริทัศน์ พบว่าปัจจัยเรื่องอายุ เป็นอีกหนึ่งประเด็นที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัย โดยการศึกษาขั้นต่อไปอาจศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ช่วงอายุที่มากกว่าการศึกษาครั้งนี้

ยังมีเรื่องของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล การใช้ Simulation เป็นอีกหนึ่งเครื่องมือที่น่าสนใจในการใช้เก็บข้อมูล โดยการจำลองสถานที่จริง เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลเห็นภาพ และได้เข้าถึงสภาพแวดล้อมนั้นได้ใกล้เคียงสภาพแวดล้อมจริงมากที่สุด หรือการใช้ VR แทนรูปภาพ เป็นการจำลองสภาพแวดล้อมเสมือนจริงขึ้นมาเพื่อควบคุมปัจจัยสภาพแวดล้อมนั้นให้คงที่ เช่นเรื่องของแสงสว่าง หรือ ปัจจัยอื่นๆที่มีผลต่อการคำตอบของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัยและถูกพูดถึงคือเรื่องกลิ่น ซึ่งเป็นอีกประเด็นที่น่าสนใจเช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

บรมศักดิ์ กลั่นเรืองแสง. 2549. **ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมของเมือง กับรูปแบบการเกิดอาชญากรรม ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่.** วิทยานิพนธ์ปริญญาการวางแผนภาคและเมือง มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางผังเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เอื้องกานท์ จึงยิ่งเรืองรุ่ง. 2552. **การศึกษาความกลัวของเด็กไทย**. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุทธิรัตน์ ขจรเวคิน. 2554. **ปัจจัยที่มีผลต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในชุมชนบ้านแหลมแท่น ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี.** นิพนธ์หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

สุปาณี เลี้ยงพรพรรณ. 2556. **ความเคยชิน ความล้า การปรับความรู้สึก : ความแตกต่างที่ชวนสับสน.** วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลับทักษิณ

เสริมศักดิ์ พงษ์เมษา และ สิธทธา เจนศิริศักดิ์. 2556. **พฤติกรรมความเคยชินและทัศนคติยึดติดการใช้รถยนต์และรถจักรยานยนต์ส่วนบุคคลในจังหวัดเชียงใหม่.** วิทยานิพนธ์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

กิตติศักดิ์, จอมเดช , อารณีย์. 2557. **ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของประชาชนในหมู่บ้านเมืองเอก ตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี.** วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช ภัฏกาฬสินธุ์ ปีที่ 3 เล่มที่ 1 (มกราคม - มิถุนายม 2557)

ศาสตรา ศรีวะรมย์. 2557. **ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกปลอดภัยในการเข้าใช้งานภายในอาคาร สถานศึกษา.** วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม (ต่อ)

กิตติศักดิ์ เจอมประเสริฐ , นพพล อัคฮาด. 2558. **ความหวาดกลัวต่ออาชญากรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์.** วารสารรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ ปีที่ 4 เล่มที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2558)

ณัฐวิทย์ ใจชมชื่น และ เสกสัณ เครือคำ. 2558. **ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้สึกหวาดกลัวภัยอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์ของประชาชนในเขตพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลประชาชื่น. บทความวิชาการ** สาขาวิชาอาชญา วิทยาและการบริหารงานยุติธรรม วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต

ศศิกาญจน์ ศรีโสภณ. 2558. **ความปลอดภัยและความรู้สึกปลอดภัยจากอาชญากรรมในสภาพแวดล้อมชุมชนอยู่อาศัยย่านเก่า เขตพระนคร กรุงเทพฯ กรณีศึกษา ชุมชนตรอกศิลป์-ตรอกตึกดิน.** วิทยานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต สาขาสิ่งแวดล้อมสรรค์สร้าง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อุษณีย์ ยศยิ่งยวด. 2559. **พฤติกรรมการเรียนรู้.** คู่มือสื่อการสอน วิชาชีววิทยา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทัพภาค สินพลูผล. 2559. **ความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของประชาชนที่เกี่ยวกับคดีประเภทอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลท่าข้าม กรุงเทพมหานคร.** สาขาวิชาอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม สถาบันอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรมวิทยาลับรัฐกิจ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยรังสิต

ณิศพล, เกษมศานต์, ประพนธ์. 2559. **ความหวาดกลัวอาชญากรรม ทางเพศของหญิงที่โดยสารรถยนต์รับจ้างสาธารณะ (รถแท็กซี่) ในเขตกรุงเทพมหานคร.** วารสารกระบวนการยุติธรรม ปีที่ 9 เล่มที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม 2559

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม (ต่อ)

องุ่นทิพย์ ศรีสุวรรณ. 2559. **การใช้งานและการส่องสว่างในพื้นที่สาธารณะในเขตเมืองเชียงใหม่.** Vol 3 No 2 (2016): VOL.3 NO.2 วารสารวิชาการ การออกแบบสภาพแวดล้อม

สำนักงานกิจการยุติธรรม. 2560. **กรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพ**. แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2558-2561.http://www.oja.go.th/TH/wp-content/uploads/2018/07/cpframe.pdf

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2560. **สถิติคดีอาญาความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ จำแนกตามประเภทความผิด พ.ศ. 2560**. Statbbi.nso.go.th/staticreport/Page/sector/TH/report/sector_09_10_TH_.xls

ยุวดี วงศ์วีระประเสริฐ. 2561. **ความหมายและแนวทางการศึกษาความปลอดภัยสาธารณะ**. วารสารธรรมศาสตร์ ปีที่ 37 ฉบับที่ 1 ปี พ.ศ. 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม (ต่อ)

Skogan, W. G., & Maxfield, M. G. 1981. ***Coping With Crime: Individual and Neighborhood Reactions***. Newbury Park, CA: Sage Publications.

C.Hale. 1996. **Fear of Crime: A Review of the Literature.** International Review of Victimology, 4, 79-150. http://dx.doi.org/10.1177/026975809600400201

C. R. Jeffery.1972. **"Crime Prevention through Environmental Design".** Sage Publications

Schneier. 2011. **The Security mirage**. TED Talk . Accessed October, 2010. Available from https://www.ted.com/talks/bruce_schneier

Wilson, J.Q. and G.L. Kelling. 1982. **"The police and neighborhood safety: Broken windows."** Atlantic Monthly 249, 3 (March): 29-38. Accessed February 2, 2014. Available from http://www.zen12076.zen.co.uk/misc/OUCD/offprints3+.pdf

Verplanken B, Orbell S. 2003. **Refl ections on past behavior: A self-report index of habit strength**. Journal of Applied Social Psychology. 33: 1313-1330.

Verplanken B. **Habit and implementation intentions** [Internet]. 2004[Updated 2005 Sep; cited 2012 Dec 15]. Available from http://opus.bath.ac.uk/9438/

Garling T. **Introduction: Habitual travel choice** [Internet]. 2003[Updated 2004 Sep; cited 2013 Mar 15]. Available from: http://link.springer. com/article/10.1023/A%3A10212302 23001#

Bargh JA. 1996. **Automaticity in social psychology**.In: Higgins ET, Kruglanski AW editors. Social Psychology: Handbook of basic principles. NewYork, Guilford, p. 169-183.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม (ต่อ)

Cassandra, L. R. 2010. **Student perceptions of campus safety at the university of mary Washington**. Unpublished master's thesis, University of Mary Washington, Fredericksburg. WA.

Stephen, A., Sohail, H., & Angele, S. 1991. **The Influence of Street Lighting on Crime and Fear of Crime**. London: Crime Prevention.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก.

แบบสัมภาษณ์การศึกษานำร่อง 1 และ 2

เรื่อง ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ส่งผลต่อความรู้สึกไม่ปลอดภัย กรณีศึกษา อาคารจอดรถเท็กซัส เยาวราช กรุงเทพมหานคร

ผู้ทำการศึกษา นักศึกษาหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรมภายใน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วัตถุประสงค์ของการศึกษา เก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย การศึกษานำร่อง

วันที่สัมภาษณ์..... เวลาเริ่ม-สิ้นสุดการสัมภาษณ์.....ระยะเวลา.....ชั่วโมง.....นาที

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 ชื่อ.....

1.2 เพศ. ☐ ชาย ☐ หญิง

1.3 อายุ.....ปี

1.4 เคยเข้าใช้งานอาคารจอดรถเท็กซัส สุกี้ เยาวราชหรือไม่? ☐ เคย ☐ ไม่เคย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยสภาพแวดล้อมทายกายภาพภายในอาคารที่มีผลต่อความรู้สึกหวาดกลัวอาชญากรรม

2.1 จากภาพทั้ง 5 ภาพแต่ละภาพ คุณรู้สึกอย่างไร?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ภาพไหนที่ทำให้คุณรู้สึกหวาดกลัวอาชญากรรมมากที่สุด 2 ลำดับ? เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถาม

เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความคุ้นชินต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพและระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยต่ออาชญากรรม กรณีศึกษาอาคารจอดรถเท็กซัส เยาวราช กรุงเทพมหานคร

ผู้ทำการศึกษา นักศึกษาหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรมภายใน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วัตถุประสงค์ของการศึกษา เก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนได้แก่ ข้อมูลทั่วไป และระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในอาคารจอดรถ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. อายุ.....ปี
2. เพศ ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง
3. อาชีพ ☐ 1) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ☐ 2) นักเรียน/นักศึกษา ☐ 3) พนักงานบริษัท ☐ 4) ธุรกิจส่วนตัว ☐ 5) อื่นๆ (โปรดระบุ) .....
4. เคยเข้าใช้งานอาคารจอดรถแห่งนี้มาก่อนหรือไม่? ☐ 1) เคย ☐ 2) ไม่เคย
5. ความถี่ในการเข้าใช้งานอาคารจอดรถเท็กซัสสุกี้
   ☐ 1) เข้าใช้ครั้งแรก ☐ 2) 2-5 ครั้ง ☐ 3) มากกว่า 5 ครั้ง
6. สาเหตุในการเข้าใช้งานอาคารจอดรถ (ระบุ) .....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามระดับความรู้สึกปลอดภัยต่อสภาพแวดล้อมกายภาพภายในอาคารจอดรถ

รูปภาพสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ภายในอาคารจอดรถ	ระดับความรู้สึกปลอดภัยต่ออาชญากรรม				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
7. A					
8. B					
9. C					
10. D					
11. E					
12. F					

13. ข้อเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล อาภากร ฮ้อแสงชัย

วัน เดือน ปีเกิด 18 สิงหาคม 2534

ที่อยู่ 90/8 หมู่ 12 ตำบล คลองหนึ่ง อำเภอ คลองหลวง จังหวัด ปทุมธานี 12120 โทร. 092-6289-153

ประวัติการศึกษา

2009 – 2012	Second - Class Honors in Bachelor's degree of Communication design, Srinakharinwirot University, Bangkok, Thailand
2003 – 2009	High School in English-Chinesse Program, St. Francis Xavier School, Nonthaburi, Thailand

ประสบการณ์การทำงาน

2018 – Present	Founder of OdysseySun Active care and Lifestyle Products Travel blogger : Exotik The Blooming Gallery Tea café and Bar (Thonglor) Freelance Graphic Design
2016 – 2018	Business Consultants in Ratchapruek Wangnoi : Housing estate
2014 – 2015	Freelance Graphic Design

ผลงานวิจัย

Horsaengchai A, Nanta P, (June 25, 2019) **The Attributes of Interior Environment and Fear of Crime : Texas Suki Yaowarat Multi-storey parking structure case study**, 10th Built Environment Research Associates Conference, BERAC, 2019 Faculty of Architecture and Planning, Thammasat University

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้